

ΘΑΛΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΦΥΛΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΝ

ΥΠΟ

ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

« Όσοις (ἔθνεσι) τὰ κατὰ γυναικας φαῦλα, κατὰ τὸ ἥμισυ οὐκ εὐδαιμονοῦσιν,
 » αἱ μὲν γὰρ γυναῖκες ἡμῖς μέρος τῶν ἐλευθέρων. » (Ἀριστοτέλης.)

ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ
 ΒΩΓΑΝ ΕΝ Τῇ ΧΡΥΣΟΦΩΡΩ ΤΗΣ ΚΑΛ-
 ΑΙΦΟΡΝΙΑΣ ΧΩΡᾶ.

(Συνέχεια ἀριθμοῦ ΣΤ').

Μόνος μείνας, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ ἀπεράντῳ
 ταύτῃ καὶ ἀγρίᾳ χώρᾳ, ἠγόρασα παρά τινος
 Ἀμερικανοῦ ἐπιστρέφοντος εἰς Νέαν Ἰόρκην
 καλύβην τινὰ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ τοῦ με-
 ταλλευτοῦ ἐργαλεῖα. Ἡ καλύβη μου αὕτη δὲν
 ἦτον οὐδὲ εὐρύχωρος, οὐδὲ κομψή, ἦτον ὅμως
 ἀναπαυτικὴ, ὅπερ δι' ἐμὲ ἦτο τὸ κυριώτατον.
 ἔκειτο ἐπὶ χλοερᾶς καὶ ἀνοστολιστοῦ ὄχθης
 ὑψώσεως τινος, καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ ἀρχαιοτάτου
 κέδρου, οὗ ἡ περιφέρεια πρὸς τὴν βᾶσιν δὲν
 ἦτο μικροτέρα τῶν εἴκοσι ποδῶν· σκελετὸς κέ-
 ρινοι ἦσαν τὰ τεῖχη τῆς, πυκνοὶ δὲ κλώνες
 ἐνδρῶν παχυφύλλων ἀπετέλουσαν τὴν στέγην
 τῆς. Τὰ ἐπιπλα αὐτῆς συνίσταντο εἰς ἕνα μό-
 νον σάκκον ὀδοπορικόν, καὶ μίαν στρατιω-
 τικὴν κλίνην, ὑπεράνω τῆς ὅποιας ἐκρέματο
 μικρογραφία τις, ἀναπολοῦσα ὀλιβερῶς εἰς τὴν
 νῆμιν μου προσφιλεῖς χαρακτῆρας, καὶ ἐκα-

τέρωθεν αὐτῆς ἡ καλή μου карабина καὶ τὸ
 μέγα βεβόλθερ μου. Ὅπισθεν τῆς καλύβης ἐκα-
 λιέργησα μικρὸν τι μέρος τῆς γῆς, ἣν περιέ-
 φραζα, καὶ εἰς ἣν οἱ σπόροι τῆς Εὐρώπης, οὓς ἐρ-
 ρίψα ἐντὸς αὐτῆς, θαυμασίως ἐν βραχεῖ ἀνε-
 πτύχθησαν. Ἐν μίλιον περίπου μακρὰν τῆς
 καλύβης μου, εὔρον τέσσαρας Καναδίους με-
 ταλλουργοὺς Γαλλικῆς καταγωγῆς, μεθ' ὧν
 ταχέως συνῆψα στενωτάτην φιλίαν. Ἡμέραν
 τινὰ, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀνέβη εἰς τινα
 λόφον φέρων μετ' ἐμοῦ τὸν σάκκον μου καὶ
 τὴν карабинаν μου. Εὐρῶν κατὰ τύχην ἐπ' αὐ-
 τοῦ λάκκον πλήρη ξηροτάτων φύλλων, εἰσῆλ-
 θον εἰς αὐτόν, καὶ διὰ πάσης ταχύτητος ἐγέμι-
 σα ἐξ αὐτῶν τὸν σάκκον μου. Πλήρης χαρᾶς
 διότι εὔρον τοιοῦτον κατάλληλον γόμον διὰ
 τὸ στρωμά μου, ἐπαρῆλθον κεκτηκῶς τὴν
 νύκτα εἰς τὴν καλύβην μου. Μετὰ λιτόν τινα
 δεῖπνον, ἔπεσα εἰς τὴν κλίνην μου, ὅπου ὁ
 ὕπνος εὐθύς μετέλαβε. Περὶ τὴν τρίτην
 ὅμως μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἤσθάνθην πρᾶγμα-
 τι διατρέχον τὸν σάκκον μου, καὶ κινούμενον
 διὰ τρόπου λίαν ἀμφιβόλου. Νομίσαζ ὅτι ἤτο

τις ποντικὸς ἐκ τῶν συνήθων τῶν τόπων ἐκείνων, ἔφερον ἐπὶ αὐτοῦ μετὰ βίας τὴν χεῖρα, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἀντὶ τούτου, ἠσθάνθη μετὰ φρίκης τὸ σχῆμα ὄψεως, ὅστις μετὰ ζωηρότητος ἐκίνει τὴν κεφαλὴν του καὶ ἤρχετο ἐναντίον μου. Διὰ μιᾶς ἐξῆλθον τῆς κλίνης καὶ τῆς καλύβης μου, καὶ ἔτρεξα πρὸς τοὺς Καναδίους γείτονάς μου, οὓς παρεκάλεσα νὰ με βοηθήσωσι καὶ με συνοδεύσωσιν εἰς τὴν καλύβην μου. Εἰσελθὼν μετ' αὐτῶν, ἐκίνησα εὐθὺς τὸν σάκκον μου, ὅθεν εἶδον ἐξεληθόντα ἕνα φοβερὸν κροταλίτην ὄφιν, ὅστις ἐκρύβη εὐθὺς ὑπὸ τὸν κορμὸν καταβεβλημένου τινὸς δένδρου πλησίον τοῦ κήπου μου. Ἠθέλησα νὰ τὸν πλησιάσω καὶ νὰ τὸν ἰδῶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀλλὰ τὸ θηρίον, λησμονοῦν ὅτι τὸ ἐθέριμα εἰς τὸν κόλπον μου, περιεκυκλώθη εἰς τὴν λόγχην, ἣν αὐτῷ παρουσίασα, καὶ ἤρχισε νὰ δάκνη τὸν σωλήνα τοῦ ὄπλου μου. Φοβηθεὶς δὲ μὴ χυθῆ καὶ ἐπάνω μου, ἐπυροβόλησα εὐθὺς, καὶ ἡ σφαῖρα ἔκοψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον. Τὸ μῆκος αὐτοῦ μετρηθὲν, ἦν πέντε πόδας καὶ ἡμισυν. Ἐκοψα τὴν οὐρὰν του, ἐφ' ἧς ἦσαν προσκεκολλημένοι δώδεκα λεπιδωτοὶ κωδωνίσκοι, κροτοῦντες ζωηρῶς ὅτε ἐκινουῦντο. Φαίνεται δὲ ὅτι, ὅτε ἐπλήρουν ἀπροσέκτως καὶ ἐσπυεσμένως τὸν σάκκον μου, εἰσῆλθεν ὁ ὄφις οὗτος ἐντὸς αὐτοῦ, πρᾶγμα εὐκολώτατον κατὰ ταύτην τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε οἱ ὄφεις οὗτοι νεναρκωμένοι ὑπὸ τοῦ ψύχους, κείνται συνστραμμένοι περὶ ἑαυτούς.

Εἰς τὰς χώρας ταύτας ὑπάρχει καὶ ἄλλος ἐχθρὸς ἐπίσης ἐπικίνδυνος, μὴ ἔχων ἀνάγκην εἰδικῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ἐρχόμενος ἀπρόσκλητος ὡσάντις εὐρίσκει τὴν θύραν ἀνοικτήν. Ἐσπέραν τινὰ τῆς κυριακῆς, ὅτε εἰργαζόμεν ἐἰς τὸν κήπόν μου, εἶδον τὴν σκιὰν ζώου τινὸς, ὁμοιάζοντος πρὸς τὸν ἡμέτερον εὐρωπαϊκὸν λύκον, ὁρμακίως φεύγοντος ἐκ τῆς καλύβης μου εἰς τὸ δάσος. Ἐπυροβόλησα εὐθὺς κατ' αὐτοῦ· φοβηθὲν δὲ ἀφῆκε νὰ πέσῃ εὐθὺς ἐκ τοῦ στόματός του μίαν ἀγρίαν χην,

ἣν εἶχον φονεύσει τὴν προτεραίαν. Τὸ ζῶον τοῦτο, ἐκ τοῦ γένους τῶν λύκων, εἶναι συνηθέστατον εἰς τὴν χώραν ταύτην. Εἰσέρχεται δὲ λάθρα εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἀρπάζει πᾶν ὅ,τι εὖρη ἐν αὐταῖς.

Πολλάκις οἱ Καναδιοὶ φίλοι μου μοὶ εἶχον λαλήσει περὶ τινος ἔλους βριθοντος θήρας, καὶ ἀπέχοντος ἐξ περίπου μίλια πρὸς μεσημβριάν τῆς κόμης Νευάδα. Μοὶ ἦλθεν εὐθὺς ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν θηριοτρόφον ταῦτον τόπον· ὅθεν μετ' ὀλίγον καὶ ἐκίνησα ἐπιβάς εἰς τὴν ἡμίονον, ἣν πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχον ἀγοράσει. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἔφθασα εἰς τὸ ἔλος, περικυκλούμενον πανταχόθεν ἀπὸ παχείας στεφάνης καλαμώνων. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν αἱ νῆσαι, αἱ βοσκάδες καὶ αἱ φαλαρίδες περικυκλοῦσαι με, ἔτυπτον διὰ τῶν πτερυγῶν τῶν τὸ πρόσωπόν μου, ὥστε πολλὰς ἐρρίψα χαμαὶ διὰ μόνου τοῦ κοπάνου τοῦ ὄπλου μου. Ἡμῖν ἤδη ἡμίσειαν ὥραν τοποθετημένοι ἐνταῦθα, ὅτε αἰφνης ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ὄρους, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου ἔκειτο τοῦτο τὸ ἔλος, ἤκουσα μέγαν θόρυβον ὡσανεὶ ἰππικῶ πολυαριθμοῦ καλπάζοντος· μόλις ὁμῶς ἔστρεψα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, καὶ εἶδον λαμπρὰν τινα καὶ πολυπληθῆ ἀγέλην ἐλάφων καταβαίνουσαν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ὄρους. Ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐθάδιζε, δέκα περίπου προπορευόμενος βήματα, εἰς μέγαν καὶ λαμπρὸν δεκάκερος ἔλαφος, ὅστις ἄμα ἐπλησίασεν, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἰχνηλάτει μετ' ἀνησυχίας εἰς τὸν ἀέρα. Ἐκ τῆς ταραχῆς του ταύτης ἐνόησα ὅτι ἀνεκαλύφθη ὅθεν φοβούμενος μήπως τροχάδην εἰσέλθῃ αὐθις εἰς τὸ πυκνὸν δάσος ἡ ἀγέλη αὕτη, εὐθὺς ἐπυροβόλησα κατ' αὐτῆς εἰς τὴν τύχην. Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ὁ πολυαριθμὸς οὗτος στρατὸς ἐγένετο ἀφαντος· ἀφῆκεν ὁμῶς ὀπισθεν αὐτοῦ λαμπρὰν τινα μεγάλην ἔλαφον, ἣν ἀμέσως ἐφόρτωσα ἐπὶ τῆς ἡμίονου μου, εἰς ἣν κυρίως ὄφειλον τῆς ἀγέλης τὴν ταραχὴν, καὶ εἰσῆλθον μετὰ τοῦ φορτίου μου μετὰ τέσσα-

ρας ὥρας περίπου εἰς τὴν κόμην τῆς Νεβάδας· ἔφθασα εἰς τὸ πολύχιον τοῦτο ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν, ὅτε οἱ μεταλλουργοὶ ἔρχονται διὰ τὸ γεῦμα. Εἰσδύσας εἰς τὸν μόνον δρόμον τοῦ χωρίου, ἔκραζον ἀγγλιστὶ ἐν τάλληρον *μίαν λίτραν*. Ἡ ἰδέα αὕτη ὑπῆρξε λαμπρὰ, καθότι πρὶν ἤδη φθάσω εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ, μακρὰς περίπου 600 μέτρα, πᾶσα ἡ ἔλαφος ἦτον ἤδη πεπωλημένη, καὶ τὸ καθαρὸν κέρδος μου συνίστατο εἰς 800 φράγκα εἰς κόνιν χρυσοῦν.

Εἰς τὸ αὐτοσχέδιον τοῦτο χωρίον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ τῆς χρυσοφόρου πλὴν ἐρήμου ταύτης χώρας, τὸ νόμισμα ἦτον ἄγνωστον· αἱ δὲ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ ἐγίνοντο διὰ κόνεως χρυσοῦ σταθμιζομένης. Ὅθεν πᾶς ἔμπορος ἢ παντοπώλης εἶχεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ δύο ζυγοὺς, ἓνα μείζονα, δι' οὗ ἐζύγιζε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἓνα ἐλλάσσονα, δι' οὗ ἐζύγιζε τὸ τίμημα αὐτοῦ. Ἐκαστὸς δὲ μεταλλουργὸς ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐν δερμάτινον θυλάκιον, πλῆρες κόνεως χρυσοῦ διὰ τὰς καθημερινὰς του ἀνάγκας.

Τὸν μονότονον τοῦτον βίον, καὶ τοὺς λίαν ἐπικερδῆ, μετ' οὐ πολὺ ἀηδίασα, καὶ ἤλθεν ἐποχῆ, καθ' ἣν δὲν ἠδυνάμην πλέον ν' ἀνισταθῶ εἰς τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ εἰσδύσω εἰς τὰς μεσημβρινὰς τῆς χώρας ἐρήμους. Ἀφ' οὗ ἄρα ἔθληκα τὴν καλύθην μου ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τεσσάρων Καναδιῶν φίλων μου, καὶ ἐνεπιστεύθην εἰς τὰς τιμίας χεῖρας αὐτῶν πάντα τὰ κέρδη μου, ἤρχισα νὰ παρασκευάζωμαι εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην πορείαν.

Τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ὁδοπορίας μου παρεῖληθεν ἀνευ γεγονότων ἀξίων ἰδιαιτέρας μνείας. Ὁ καιρὸς ἦτο κάλλιστος, ὁ ἥλιος λαμπρότατος, πλὴν δι' ἐμὲ σχεδὸν ἀφανής, καθότι ὠδοποροῦν πάντοτε ὑπὸ τὸν θόλον τῶν προκατακλυσμαίων ἐκείνων Κέδρων, ὧν τὸ μεγαλεῖον δύναται τις κάλλιον νὰ φαντασθῇ ἢ νὰ περιγράψῃ. Μυριάδες πτηνῶν περιύπταντο κύκλῳ ὀλίγον προούμενα ἐκ τῆς διαβάσεώς μου. Τεσσαράκοντα πέντε ἢ πενήτηκοντα μίλια

εἶχον ἤδη διατρέξει, χωρὶς ν' ἀπαντήσω τινὰ Ἰνδόν. Περί τὰς ἕξ μ. μ. ἔφθασα εἰς μικρὸν τινα ἀνθοστόλιστον βύακα, κεκαλυμμένον σχεδὸν ὑπὸ ἰτεῶν καὶ δρυῶν. Ἡ θέσις μοι ἐφάνη ἀρίστη ὅπως στρατοπεδεύσω. Ἐκφορτώσας ἄρα τὸν δυστυχῆ ἡμίονόν μου ἀπὸ πάντα αὐτοῦ τὰ βάρη, ἀφῆκα πρῶτον αὐτὸν ἐλευθέρον νὰ βοσκήσῃ κατ' ἀρέσκειαν εἰς τὴν βαθεῖαν ἐκείνην καὶ τρυφερωτάτην χλόην, αὐτὸς δὲ κατεκλίθην πλήρους καμάτου ἐπὶ τοῦ δροσερωτάτου τῆς φύσεως στρώματος, εἰσπνέων μεθ' ἡδυπαθείας τὰς εὐώδεις καὶ γλυκυτάτας τοῦ δάσους ὀσμιάς. Ἀφοῦ ἀνεπαύθην ὀλίγον, εἰσῆλθον εἰς τὸν διαυγῆ ἐκεῖνον καὶ ψυχρὸν λουτήρα τῆς φύσεως, ἔστεγασμένον ὑπὸ μυριῶν ἀνθέων, ἃν πολλαὶ ναϊάδες καὶ νύμφαι ἤθελον βεδυῖως φθονῆσαι. Ἐνισχύσας οὕτω τὸ πεπονημένον σῶμά μου, ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης ἀποστολικῆς ὁδοπορίας, ἐφρόντισα ἀμέσως νὰ ἐψῆσω ἐπὶ τῆς ἀναφθείσης πυρᾶς δύο Καλιφορνείας παχυτάτας περιστερὰς, ἃς ἐφόνευσα ἐν τῇ ὁδοπορίᾳ. Τὸ λιτόν τοῦτο δειπνόν μου, οὗ τὸ μέγιστον καρύκειμα ἦτον ἡ ὄρεξις, ὑπερέβαινε τότε δι' ἐμὲ τοὺς πολυτελεστάτους τῶν βασιλέων δειπνοῦς· τὸ δὲ ψυχρὸν ἐκεῖνο καὶ διαυγές τοῦ βύακος ὕδωρ θαυμασίως κατὰ πάντα ἀντικατέστησε τοὺς ἠδυτέρους τῆς πατρίδος μου οἶνους. Τὴν νύκτα ἔδεσα τὴν κλίνην μου μεταξύ δύο ἰσχυρῶν κλάδων κέδρων, προτιμήσας διὰ πολλοὺς λόγους νὰ κρέμαμαι εἰς τὸν ἀέρα, ἢ νὰ κατακλιθῶ ἐπὶ τῆς παχείας ἐκείνης καὶ ἀρωματικῆς πύας τῆς γῆς. Πυρὰ δὲ τις ἀρκετὰ σπουδαία, ἣν ἠναψα οὐ μακρὰν, ἐχρησίμωσεν ὡς μέσον ἀσφαλιστικόν ἀπὸ τὰς νυκτερινὰς ἐπισκέψεις τῶν ἀγρίων θηρίων.

Ἐξύπνησα μετ' τὴν χαραγὴν τῆς ἡμέρας· τὰ ἀπειράριθμα πτηνὰ παντὸς εἶδους καὶ χρώματος, διὰ τῆς γλυκυτάτης αὐτῶν μελωδίας ἐνέπνεον εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν εἰρήνην καὶ τὸ θάρρος ἐκεῖνο, οὗ ἔχει πᾶς τις ἀνάγκη, ὅταν εὐρίσκηται ἐν τῷ μέσῳ τοιούτων ἐρημιῶν, πάλαι χιλιάδας μίλια μακρὰν τῆς Πατρίδος!

Μετά ὄδοιπορίαν πολλῶν ἡμερῶν, μετὰ κινδύνου, ἐπανεληλυμένους καὶ ἐνεκὸν ἀγρίων θηρίων, καὶ ἐνεκὸν ἀνθρώπων, πολλάκις αὐτῶν τῶν θηρίων ἀγριωτέρων, ἐπέρασα τὴν μεσημβρινὴν ἄκραν τῶν ὀρίων, ἐξ ἧν πηγάζει πρὸς δυσμὰς ὁ ποταμὸς Οὐμβόλτ, καὶ διὰ μέσου τῶν λιμνῶν Νικολλάτ καὶ Σιβεέρ εἰσέδυσσα εἰς τὸ μέρος τῶν Σιέβρα-Βάχ, ὅπου ἀκολουθῶσι οἱ Μαορμόνες ἀνήγειραν τὰς πόλεις Γιλμάρ καὶ Κεδάρ. Ἄλλὰ τότε εἰσέτι τὰ πυκνὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ στενά τῶν ὀρίων, μόνον τὰ ἄγρια θηρία διήρχοντο καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων αἱ οὐχ ἦττον ἄγρια καὶ ἀτίθαστοι φυλαὶ τῶν Ἰνδῶν Πάχ—Οὐτάχ. Σκηνώσας νύκτα τινὰ ἐπὶ τῆς ὄχθης τινὸς ποταμοῦ χυνομένου εἰς τὸν Ριό—Βέρδε, ἐξύπνησα ἐκ τῶν φοβερῶν βρυχηθμῶν ἄρκτων μακρόθεν ἀκουομένων. Περὶ τὴν χαρὰ γὴν τῆς ἡμέρας ἐγέμισα ἐκ νέου τὸ ὄπλον μου, διὰ τεμαχίων κοπανισμένου συδήρου, ἀντὶ μολυβδίνων σφαιρῶν ἀνεπαισθήτως δὲ ἡσανόμην ἐν τῇ καρδίᾳ μου θλίψιν τινὰ καὶ στενοχωρίαν, μετὰ τινος ἐσωτερικῆς φωνῆς, οἰονεὶ λεγούσης μοι, πρόσθε καλῶς εἰς τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Ἐν τούτοις ἐξηκολούθησα μέχρι τῆς ἐνάτης τὴν ὄδοιπορίαν μου παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ὅτε αἰφνης ἤκουσα μακρόθεν ἐξερχομένης φωνῆς· προσεγγίσας τὸ οὖς μου κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἰνδῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα διακεκομμένας ἀνθρωπίνους φωνάς. Διὰ μιᾶς ἐρήφθην εἰς τι δάσος παρόχθιον κερκασσῶν καὶ ἰταῶν, καὶ παρασκευάσας τὴν καρδίαν μου, περιέμενον κεκρυμμένος. Μετὰ τινε λεπτὰ εἶδον ὀμιλόν τινα Ἰνδῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ὀρμώντων πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ πιπτόντων ἐν αὐτῷ ὡς βατράχων. Ἰπώπτευσα κατὰ πρῶτον ἐπίθεσιν τινα κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐτέθην εἰς φύλαξιν· ἀλλ' εὐθὺς ἀνεγνώρισα τὴν πλάνην μου, διότι οἱ δυστυχεῖς Ἰνδοὶ ἐφαίνοντο πολὺ πεφοβισμένοι, ὥστε νὰ συμπεράνω λογικῶς ὅτι ἐσκόπουν τι ἐναντίον μου. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐκαλύμβων κατεσπευσμένως. Αὐταὶ ἕμως ὡς φέρουσαι ἐπὶ τῶν γάτων αὐτῶν ἀνά

ἐν ἧ καὶ δύο ἐκάστη βρέφη, ἐκαλύμβων βραδύτερον τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀμακάποδάντες εἰς τὴν ὄχθην, ἐτράπησαν εὐθὺς εἰς φυγὴν. Τινὲς δὲ μόνον ἐξ ἀπάντων ἔμειναν ἐνισχύοντες διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν τὰς δυστυχεῖς σκουάους (γυναῖκας) νὰ σπεύσωσιν. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιέμενον νὰ ἴδω εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην μοῖραν τινα Ἰνδῶν ἐχθρῶν τῶν ἀνωτέρω, καὶ παρεσκευαζόμην εἰς υποχώρησιν. Ἄλλ' αἰφνης ἤκουσα μετὰ φρικῆς ἀντηχίσαντα τὸν φοβερὸν ἐκείνον βρυχηθμὸν, ὅστις μ' ἐκράτησεν ἔξυπνον δι' ὅλης τῆς νυκτός. Συγχρόνως δὲ εἶδον κατακυλιόμενον ἀπὸ τοῦ ὕψους ὑπερμέγεθές τι σῶμα φαίδε τινος ἄρκτου, τρομεροῦ θηρίου, ὄντος τὸ φόβητρον καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν ζώων τούτων τῶν μερῶν. Φθάσαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, εἰσέδυσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἔπλει ἐντὸς αὐτοῦ τοσοῦτον ζωηρῶς καὶ ταχέως, ὥστε ἦτον ἤδη ἐγγὺς ν' ἀρπάσῃ τὴν τελευταίαν Σκουάου, νέαν τινὰ δυστυχῆ μητέρα, σύρουσαν ὄπισθεν αὐτῆς δύο μικρὰ παιδιά, φωνάζοντα ὀδυνηρῶς ὅτε τὸ στόμα αὐτῶν δὲν ἐπληροῦτο ὑπὸ νεροῦ. Οἱ Ἰνδοὶ δὲ ἐρίπτον κατ' αὐτοῦ βέλη δεδηλητηριασμένα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόστασις ἦτον ἄρκετὰ μεγάλη, τὸ θηρίον ποσῶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐδλάπτετο.

Ἐνώπιον τῆς σπαραξικαρδίου ταύτης σκηνῆς δὲν ἠδυνήθην νὰ μείνω θεατῆς ἀδιάφορος καὶ ἐγωῖστῆς· ἐξῆλθον ἄρα τῆς κρύπτης μου, καὶ ἀφοῦ προσεκάλεσα καὶ ἐβίασα τοὺς Ἰνδοὺς, διατεθειμένους εἰς τὴν φυγὴν, νὰ μείνωσιν εἰς τὴν θέσιν των, ἔθεσα τὴν καλὴν καρδίαν ἐπὶ κλάνου τινὸς ἰτέας, διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν εἰς τὴν σκοποβολὴν, καὶ ἐपुरοδόλησα κατὰ τοῦ θηρίου εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων περίπου. Ἡ σφαῖρα ἔφθασε τὴν φοβεράν κεφαλὴν τοῦ θηρίου, καὶ εἶδον αὐτὸ βυθίζόμενον ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ὅπερ ἐγένετο ἐκ τοῦ αἵματος ἐρυθροῦν· ὁ δρόμος του τότε ἐβράδυνεν ἐπαισθητῶς. Λαβῶν δὲ κατόπιν ἕνα Ἰνδόν, ὅστις ἐφαίνετο ὡν ὁ ἀνὴρ τῆς

δυστυχοῦς Σκουίου, ἔθεσα αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ, διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ δώσῃ χεῖρα βοήθειας εἰς τὴν ἀθλίαν ἐκείνην γυναῖκα, ἥτις παραλύουσα ἐκ τοῦ φόβου, καὶ κωλυομένη εἰς τὰς κινήσεις της ὑπὸ τοῦ βάρους, ὃ ἔτυρεν ὀπισθέν της, μόλις καὶ μετὰ βίας ἠδύνατο νὰ κινήται. Ἐναγκάσθην δὲ νὰ ἀπειλήσω αὐτὸν καὶ διὰ τοῦ ὄπλου, ὅπως τὸν πείσω νὰ ἐμβῇ εἰς τὸν ποταμὸν. Ἐν τούτοις δευτέρα τις σφαῖρα σιδηρᾶ ἀποσταλεῖσα καὶ αὐθις εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρίου, ἐπαισθητῶς ἐβράδυνε τὴν ὀρμὴν του, ὥστε νὰ δυνήθῃ ἡ γυνὴ μετὰ τῶν τέκνων της ν' ἀποβῇ εἰς τὴν ὄχθην, πλὴν ἐντελῶς παραλελυμένη καὶ σχεδὸν ἀσφυκτικῆ. Ἐνθαρρῦνθεις ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἐπιτυχίας μου, ἠθέλησα νὰ γνωρίσω ἤδη ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ θηλίον. Ὄθεν πληρώσας τὸ ὄπλον μου διὰ δύο ἄλλων σφαιρῶν σιδηρῶν, ἀνέβην εἰς στερεὸν τι παρακείμενον δένδρον. Μόλις ὅμως ἐπρόφθασα νὰ ἀναβῶ καὶ δέσω ἐπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ζώνης τοὺς πόδας μου μήπως ἐξολισθήσωσι, τὸ τέρας καταφθάσαν με, ὕψωσεν ἐπὶ τοῦ δένδρου τοὺς πόδας του καὶ με ἐκάλυπτεν ἤδη διὰ τῆς δυσώδους πνοῆς του. Ἠγνόουν τότε εἰσέτι ὅτι τὰ θηρία ταῦτα ἀδυνατοῦσι ν' ἀναβαίνωσιν εἰς τὰ δένδρα· ὄθεν φοβήθεις καὶ θέλων νὰ ὀκρατήσω κάτω εἰς τὴν γῆν, ἐκένωσα κατ' αὐτοῦ ἀλληλοδιαδόχως τὸ ὄπλον μου εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς σχεδὸν μέτρου ἐντὸς τοῦ χαίνοντος λάρυγγός του. Μία ἐκ τῶν σφαιρῶν διαστάσασα τὴν σιαγῶνά του ἐξῆλθε διὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ δευθεῖσθαι εἰς τὸ εὐρύτατον πτέρνον του. Ἐκ τῶν σπλάγγων του ἐξῆλθε ὅτε προμερῶς ὀρυγμός. Μετὰ τινα δὲ κίνησιν κριοτάτην ὅπως με φθάσῃ, ἔπεσεν ὑπτίον εἰς τὴν γῆν. Ἐν τούτοις ἀμέσως ἠγέρθη πάλιν. Ὁ λόγος μοι ἔλειπεν ὅπως γεμίσω ἐκ δευτέρου ὄπλον μου· ἠθέλησα νὰ κάμω χρῆσιν τοῦ βόλλου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δυστυχῶς ἐν τῇ βίᾳ τῶν κινήσεών μου, περιεπλέχθη ἐν τῇ ζώνῃ μου μετὰ τῶν κλώνων τοῦ δένδρου τοιοῦτο ὅπως, ὥστε δὲν ἰδυνήθην ἀμέσως νὰ ἐξα-

γάγω αὐτό. Δὲν ἔχισα ὅμως καὶ τὸν καιρὸν διὰ τοῦ πελέκει· νὰ καταφέρω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θηρίου σφοδροτάτην πληγὴν, ἥτις καταπλημύρησεν αὐτὸ εἰς τὸ αἷμά του, καταστρέψασα καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν του· δευτέρα δὲ τις σιδηρᾶ σφαῖρα σταλεῖσα εὐστόχως εἰς τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν, ἐστέρησεν αὐτὸ ἐντελῶς τῆς ὀράσεως. Πλήρης λύσης καὶ μανίας περιεφέρετο περὶ τὸ δένδρον, ἐξορούσων διὰ τῶν φοβερῶν αὐτοῦ ὀδόντων καὶ τῶν ὀνύχων τὰς ῥίζας τοῦ δένδρου, ὅπερ ἤρχισεν ἤδη ἐπαισθητῶς νὰ κλονίζηται. Τέλος δὲ καὶ ἄλλη σιδηρᾶ σφαῖρα, εἰσδύσασα εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔθηκε τέλος εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ φοβεροῦ τούτου τέρατος, διχρέσασαν πλέον τῶν εἰκοσι λεπτῶν.

Ἡ φαῖά ἄρκτος εἶναι διὰ τὴν ἄκραν δύναμιν αὐτῆς, ὁ βασιλεὺς τῶν ὀρέων καὶ τῶν ἀπεράντων λειμώνων τῆς βορείου Ἀμερικῆς· δὲν εἶναι δὲ διόλου σπάνιον νὰ εὔρη τις φαῖάν ἄρκτον ἔχουσαν βάρους πεντακοσίων ὀκάδων. Δὲν ἀναβαίνουσιν αὐταὶ τὰ δένδρα ὡς τὰ λοιπὰ εἶδη τούτου τοῦ γένους. Αἱ τρίχες αὐτῶν εἶναι μακρᾶι καὶ φαῖαι, τὰ ὄτα ὀξεία, οἱ ὀφθαλμοὶ ἄγριοι καὶ ἐρυθροί, οἱ ὀδόντες φοβεροί, οἱ ὀνύχες κυρτοὶ ἐν εἴδει ἡμισελήνου καὶ ἔχουσι μῆκος ἕξ ἢ ἐπτὰ δακτύλων. Ἀπέκοψα ἀπὸ τοῦ θύματός μου τὰ φοβερὰ ταῦτα ὄπλα καὶ ἔθραυσα διὰ τοῦ πελέκειος τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ὅπως ἔχω αὐτοὺς κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἰνδῶν ἐν εἴδει τροπαίου. Ἐτίχισα δὲ καὶ τὰ ἐντόσθια του ὅπως ἀνέυρω καὶ λάβω τὰς πολυτίμους σφαῖρας μου. Ἐνῷ ἠσχολοῦμην εἰς ταῦτα οἱ δραπετεύσαντες Ἰνδοὶ καὶ αἱ Σκουίου αὐτῶν ἐσφωρεύθησαν περὶ ἐμὲ καὶ ἤρχισαν χορὸν, συναδύοντες αὐτὸν καὶ διὰ φωνῶν παραδόξων ἐν εἴδει ἄσματος. Τοσοῦτον δὲ ἐσχετίσθησαν, ὥστε με ἔλαβον καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἵνα λάβω μέρος εἰς τὸν χορὸν των, εἰς ὃ εὐχαρίστως ἐνέδωκα. Ὁ τε δὲ τέλος ἐμέλλομεν νὰ χωρισθῶμεν, εἰς ἐκ τούτων τῶν Ἰνδῶν, γινώσκων ὀλίγη ἰσπανικὰ, ἐδάμνηγάρησε πρὸς με περὶ τὴν τὸν

λόγον του διὰ τῆς ἐμφαντικῆς ταύτης φράσεως. «Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι ἀρετὴ τοῦ ἐρυθροῦ δέρματος, ἡ δὲ ἀχαριστία τῶν ὠχρῶν προσώπων». (α) Ἀνεχώρησα μὴ ἔχων τί νὰ εἶπω εἰς τὰς ὁρθὰς ταύτας λέξεις. . . . Δύο ἡμέρας κατόπιν ἠδυνάμην ἐν γνώσει ν' ἀπκνήσω αὐτῶ καθότι μετὰ δύο ἡμέρας ἐγκατελείφθη μονώτατος εἰς τὴν ἔρημον, ληστευθεὶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου Ἰνδοῦ, οὗ ἔσωσα τὴν γυναῖκα, καὶ ὅστις προσεφέρθη νὰ μοὶ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγός. Ἄλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἐρυθροῦ δέρματος δὲν περιωρίσθη ἐνταῦθα. Τὴν ὑπεραίαν περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἐνῶ ἔσκεπτόμην μᾶλλον εἰς τὴν μακρὰν ἀπέχουσαν πατριδα, ἢ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰνδοῦ, συρυγμὸς βέλους πηγέντος εἰς τὴν γῆν, ἐν μόνον βῆμα μακρὰν μου, αἰφνηδῶς μὲ ἀπέσπασεν ἀπὸ τούτων τῶν συλλογισμῶν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ βέλους ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸ μέρος ὅθεν προήρχετο, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδω τὸν νέον τοῦτον ἐχθρόν. Μετὰ τινὰς στιγμὰς δεύτερον βέλος διεδέχθη τὸ πρῶτον, προσερχόμενον πάντοτε ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους, ὅπερ ἦν βραχώδης λόφος περιστρεφόμενος ὑπὸ ὄροπεδίου ὑψηλοῦ ἐξήκοντα μέτρων περιπου. Τὸ δεύτερον τοῦτο βέλος ἐνεπήγη εἰς τὸν κορμὸν τοῦ κέδρου, ἐφ' οὗ ἐρειδομένη, καὶ ὀλίγους μόνον δακτύλους μακρὰν τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης μου. Τὸ πρᾶγμα ἦν ἤδη λίαν ἐπικίνδυνον. Ἠγέρθη ἄρα ἀμέσως καὶ ἐκρύβην ὀπισθεν χονδροῦ τινος κορμοῦ δένδρου, μεταχειριζόμενος αὐτὸ ἐν εἶδει ἀσπίδος κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ. Στρέφων ὁμῶς μετὰ προσοχῆς διὰ μέσου τῶν κλάδων τὴν κεφαλὴν μου, εἶδον πραγματικῶς Ἰνδὸν τινα, ὃν εὐθὺς ἀνεγνώρισα ὡς τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον ληστὴν μου, ὅστις κεκρυμμένος ὀπισθεν τεμαχίου τινὸς βράχου, ἐποσπάθει ν' ἀνακαλύψῃ τὸ μέρος ὅπου κατέφυγον. Ἡ ἐρυθρὰ αἰχμὴ τῶν βελῶν ἦτον ἀπό-

(α) Διὰ τῶν λέξεων τούτων, ἐρυθροῦν δερμα καὶ ὠχρὸν πρόσωπον, σημαίνονται οἱ αὐτέχθονες Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι.

δειξίς ὅτι ἦσαν δεδλητηριασμένα. Ἡ ἀπόφραξις μου ἀμέσως ἐγένετο τὸν ἐτημάδευσα, καὶ ἡ σφαῖρα τὸν ἔρθησεν ὑπεράνω τῆς δεξιᾶς μασχάλης· εὐθὺς ἔπεσεν ἐκτάδην ἐπὶ τοῦ βράχου μὲ τὰς χεῖρας κρεμασμένας. Ἐπὶ τῶν ὤμων θέσας τὸ ὄπλον μου, ἀνέβην μετὰ κόπου ἀναβριχόμενος εἰς τοὺς βράχους ἐνθα ἔκειτο ὁ Ἰνδός. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀναβρίχσις ἦτο δυσχερατάτη, παρήλθεν ἀρκετὸς καιρὸς, ὅπως δυνηθῆ νὰ φύγῃ πρὶν ἐγὼ φθάσω εἰς τῶν βράχων τὴν κορυφὴν. Μετὰ ταχύτητος καὶ εὐκαμψίας καταπληκτικῆς, καὶ περ πληγωμένος βαρέως, ἔδραμεν εἰς τὸ ὄροπέδιον πρὶν δυνηθῆ ν' ἀποστείλω αὐτῶ ἐπιτυχῶς τὴν δευτέραν μου σφαῖραν, διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὸ ἀνίσον τῆς τοποθεσίας. Ὅτε δὲ ἐγὼ ἔρθησα ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου μετὰ ἐν τέταρτον περίπου, αὐτὸς ἤδη ἔρευγε μακρὰν εἰς τὴν πεδιάδα. Νὰ τὸν ἀκολουθήσαι ἤθελεν εἶσθαι μωρία, ἠρκέσθη ἄρα νὰ τῶ ἐξ ἀποστείλω ἐν εἶδει εὐχῆς, πρὸς καλὸν κατευώδιον, σφαῖραν τινα κωνικὴν, πλὴν ἀνευ σπουδαίου ἀποτελέσματος· τοσοῦτον ἤδη ἦτο μακρὰν. Ὅθεν ἀφοῦ ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἐπρογούθη ὀλίγον, ἐπανέλαβον τὴν ὁδὸν μου τεθλιμμένος καὶ σύννους, διὰ μέσου τοῦ δάσου. Τὴν ἐπισύσαν περὶ τὴν ἐνδεκάτην π.μ. θόρυβους βαρῆς καὶ συγκεχυμένους εἰλικυτῆς δυσαρῆσων τὴν προσοχὴν μου. Προσεκόλλησα τὸ οὖς μου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπίσθη ἀμέσως ὅτι Ἰνδοὶ πολεμισταὶ ἤρχοντο ἐναντίον μου· μετ' οὗ πολὺ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ αὔρα ἔφερε πρὸς με κατ' εὐθείαν τὰς ἀγρίας φωνὰς τῶν. Ἡ φυγὴ ἦτον ἀδύνατος· ἡ δὲ ἀπόκρισις οὐ μόνον ἀνωφελής, ἀλλ' ἤθελε μοὶ ἐπισύρει καὶ τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἰνδῶν. Παραδοθεὶς ἄρα εἰς τὴν τύχην μου ἐστάθην, καὶ περιέμενον τὸν ἐχθρόν, ἔχων τὰ μὲν νῶτα ἐστηριγμένα εἰς τινα κολοσσιαίου δένδρου κορμὸν, τὸ δὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀπέτχον ἤδη ἀπ' ἐμοῦ μόνον ἐξήκοντα βήματα. Εὐθὺς ἤρχη νὰ πίπτωσιν ὀλόγουρά μου βέλη πολλὰ δεδλητηριασμένα, ἀφ' ὧν ἐσώθη μόνον διὰ τ

πυκνῶν περικυκλούντων με κλάδων τῶν δένδρων. Ἡ πρώτη μου ἰδέα ὑπῆρξε, διὰ τοῦ ὕπλου μου νὰ ὑπερασπίσω ἑμαυτὸν· ἀλλ' ὅτε εἶδον αὐτοὺς βαθμῆδόν πλησιάζαντάς με τοσοῦτον, καὶ διὰ τῶν φαρμακερῶν αὐτῶν λογῶν ἤδη περιζώσαντάς με, ἀπεφάσισα νὰ παραδοθῶ. Κατέθεσα ἄρα τὸ ὄπλον, καὶ ἀοπλος ἀπηυθύνθην πρὸς αὐτοὺς, οἵτινες μὲ ἐδέχθησαν μὲ τεταμέναις τὰς χερσῶν, ἔτοιμοι νὰ ῥίψωσι κατ' ἐμοῦ καὶ δεύτερον νέφος φαρμακερῶν βελῶν. Ἀγρία τις πολεμικὴ κραυγὴ ὑπεδέχθη τὴν ἀπόφασίν μου ταύτην. Περικυκλωθεὶς δὲ εὐθὺς πανταχόθεν, ἐρρίφθην χαμαὶ καὶ ἐδέθην τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

Ἀπρόθυνα διαδοχικῶς τὸν λόγον πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐφάνετο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος τούτου, πλὴν μοὶ ἀπήντησε δι' ὀλίγων λέξεων εἰς γλώσσῃ Ἰνδικῇ, ἣν δὲν ἐνόησα παντάπασι. Μετὰ τινα μετὰ αὐτῶν ὁπωσοῦν ζωπρὰν συζήτησιν, ἣς ὁ σκοπὸς ὡς ἐνόησα ἦτο νὰ μὲ φέρωσιν ἢ νὰ μὲ ἀφήσωσι νὰ βαδίσω μόνος, ἀπεφασίσθη νὰ λύσωσι τοῦ δεσμοῦς τῶν ποδῶν μου ὅπως περιπατῶ. Διετάχθη ἄρα μὲ βῆμα ταχύτατον νὰ βαδίσω σχεδὸν συρόμενος διὰ μέσου τοῦ δάσους.

Περὶ τὰς δύο μ. μ. ἀνεχαιτίσθημεν εἰς τὴν ὕδαιπορίαν, ὑπότινος ποταμοῦ, ὃν διετέθησαν οἱ Ἴνδοι νὰ περάσωσι κολυμβῶντες. Πρὸς ἐκ τῶν εὐρωστοτέρων τῆς συμμορίας ὠρίσθη νὰ μὲ περάσῃ ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ, ὅπου προτεδέθη διὰ λαοιδῶν βοίου δέρματος. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι δὲν εἶδον μετ' ὀλίγου φόβου καὶ ἀνησυχίας τὴν ἐναρξίν τῆς πράξεως ταύτης, ὅσα μᾶλλον ἔχων πάντοτε δεδεμέναις τὰς χεῖρας, ἐκινδύνευον βεβαίως νὰ πνιγῶ, ἂν ὁ Ἴνδὸς δὲν ἦτον ἀριστος κολυμβητής· ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἤργησα πολὺ νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἀκρας τοῦ Ἴνδοῦ περὶ τὸ κολυμβᾶν δεξιότητος, ὥστε ἐντὸς μικροῦ διέβημεν ἀμφότεροι σῶσι τὸν ποταμὸν. Ὁ καύτων ἐντὸς ὀλίγου ἐξήρκεν ἐπὶ τοῦ σώματός μου τὰ δερμάτινα ἐνδύματά μου. Πηλοκουλίστημεν περὶ τὴν μίαν ὥραν τὸ βῆ-

θρον τοῦτο τοῦ ποταμοῦ· ἀκολουθῶς ἀπάντησαμεν ἕτερον ποταμὸν εἰσβάλλοντα εἰς τὸν πρῶτον· τοῦτον δὲ τὸν δεύτερον παρακολουθοῦντες ἐπὶ εἰκοσι λεπτά, εὗρομεν τρία πλοιάρια κεκρυμμένα ἐντὸς κολπίσκου, σκιαζομένου ὑπὸ τῶν κλάδων κολοσιαίων τινῶν ἰσπεῶν. Πάντες τότε ἐπιβάντες εἰς ταῦτα ἐπλέομεν ἄνω ποταμοῦ δύο ὥρας περίπου, ὅτε διὰ μιᾶς ἠνοίχθη ἐνώπιον ἡμῶν ἡ θῆξ ἀπέριου τινὸς χλοερᾶς πεδιάδος, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἦσαν διεσπαρμέναι ἄπειροι καλύβαι, τὸ κατοικητήριον ταύτης τῆς φυλῆς τῶν Ἰνδῶν. Ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὸν κυριώτατον ὄρμον, ὅπου ἦταν παραδεδεμένα τὰ πολυάριθμα μονόξυλα τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἐθεάθημεν ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς πεδιάδος, κραυγαὶ γαρῆς ἀντήχησαν εἰς τὸν ἀέρα, περισσότεροι δὲ τῶν χιλίων, ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδίων, συνέρρευσαν εὐθὺς εἰς τὴν ὄχθην. Οἱ μᾶλλον ἀνυπόμονοι καὶ περίεργοι νὰ μὲ ἴδωσιν ἐρρίφθησαν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ περιεκύκλωσαν τὸ πλοιάριόν μου, ὑποκάτωθεν τοῦ ὁποίου τὰ παιδιά ἐβυθίζοντο ὡς μικροὶ δελφίνες.

Τρεῖς Ἴνδοι μὲ ἔλαβον καὶ μὲ ἀπεβίβασαν εἰς τὴν γῆν. Εἰσήλθομεν δὲ πάντες ἐν ἀλλαγαμοῖς, εἰς πλατείαν τινα ὁδὸν ἐσηματισμένην ὑπὸ δύο σειρῶν καλυβῶν. Ὁ μέγας ἀρχηγὸς ἐφθασε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνόησα ἐκ τῶν σημάτων αὐτοῦ, ὅτι ἔδιδε διαταγὰς νὰ ἀπομακρυνθῇ τὸ πλῆθος, τοσοῦτον περὶ ἐμὲ σωρευθῆν, ὥστε ἠσθανόμην ἑμαυτὸν πιεζόμενον ἐντὸς μιᾶς ζώσης ζώνης. Ἡ ὁδὸς ἦν ἀνειρχόμεθα ἦτον ἀνηφορικὴ, καὶ εἶδον μακρόθεν τὴν καλύβην τοῦ ἀρχηγοῦ, ἣτις ἦτο πολὺ ὑψηλότερα καὶ εὐρυτέρα τῶν ἄλλων· ἐπὶ τῆς στέγης αὐτῆς πλῆθος γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν εἶχον ἀναβῆ ὅπως ἀπολαύσωσι κάλλιον τὸ θέαμα τοῦτο· ἐν τούτοις ἀντὶ νὰ ὑπάγωμεν κατ' εὐθείαν, ἡ συνοδικὴ μου ἐστράφη πρὸς δεξιὰν ἀνὰ μέσον λαοβυρίνθου τινὸς καλυβῶν, καὶ ἔστη ἐνώπιον μιᾶς, εἰς ἣν μὲ ἠνάγκασαν νὰ εἰσέλθω παρακολουθούμενος ὑπὸ μόνου τοῦ μεγάλου

ἀρχηγῶν καὶ τριῶν ἄλλων κατώτερων. Ὁ πα-
 χὺς καπνός, ὅστις ἐπλήρου τὴν καλύβην, μὲ
 ἐμπόδιζε κατ' ἀρχάς νὰ διακρίνω τὰ ἐντὸς
 ἀσπιδίονα, ἀλλὰ προβάς εἰς τὸ ἐνδότερον
 μέρος ἐπὶ κλίνης κείμενον τὸν Ἰνδόν, ὃν ἐπλή-
 γωσα τὴν προτερκίαν. Ἡ σκουᾶ αὐτοῦ ἦτο
 πλοσίον τοῦ μεθ' ὄλων τῶν συγγενῶν του. Ὁ
 ἀρχηγός με ἠρώτησεν Ἰσπανιστί, ἂν ἐγνώρι-
 ζον αὐτὸν τὸν Ἰνδόν· διὰ νεύματος ὡμολόγησα
 ὅτι τὸν γινώσκω. Ἄρας τότε διὰ τῆς χειρὸς
 δέριμα βῆτον, ὅπερ ἐκάλυπτεν αὐτὸν, μοι
 εἰδείξε διὰ τοῦ δακτύλου τὸ τραῦμα, ὃ ἐ-
 πίνεγκεν αὐτῷ ἡ σφαιρά μου. Εἶχον δὲ
 θέσει ἐπ' αὐτῆς εἶδος ἐμπλάστρου ἐκ φύλλων
 πεπισμένων. Ἐρωτηθεὶς τὸν λόγον τοῦ τραύ-
 ματος τούτου, ἐνόμισα χρέος μου νὰ ὁμολογήσω,
 ὅτι ἐγὼ ἦμην ὁ αἴτιος τούτου. Τοῦ ἐγκλή-
 ματός μου ἄρα ἀποδειχθέντος, εἰσῆλθον εἰς τὴν
 καλύβην τοῦ συμβουλίου, παρακολουθούμενος
 ὑπὸ πολλοῦ πλήθους. Εὐρυτέρα αὕτη τῶν λοιπῶν,
 δὲν διέφερον ἄλλως κατ' οὐδὲν τῶν ἄλλων, πα-
 σῶν ἐν γένει κατεσκευασμένων ἐκ ξύλων καὶ δι-
 ἀργίλου ἐξωθεν περιεχειρισμένων. Οἱ Ἰνδοὶ ταύ-
 τος τῆς φυλῆς ἦσαν μεγαλόσωμοι, καλῶς ἐσχη-
 ματισμένοι καὶ ἰσχυροὶ, πάντες ἔχοντες σχεδὸν
 τὴν βίνα καὶ τὸ παγώνιον κυρτὸν καὶ λίαν προ-
 ἔχον. Αἱ δὲ γυναῖκες εἶχον ἐν γένει τὸ σύνθητος
 κάλλος εἰς πάσας ἐν γένει τὰς φυλάς τῶν Ἰν-
 δῶν. Αἱ γυναῖκες μόνον ὑπεβάλλοντο εἰς τὰς
 σκληρὰς ἐργασίας, αἱ δὲ νέαι ἀπύλαυον νομί-
 μως τῶν περιποιήσεων πάντων. Κατὰ τὸν
 χάρτην μου, τὸ χωρίον τοῦτο ἀνήκειν εἰς τὴν
 μεγάλην φυλὴν τῶν Τιμπαθῶν, ὑποδιαίρε-
 σεως τῶν Τάχ-Ουτάχ· ἔκειτο δὲ ἐπὶ τῆς ὄχθης
 τοῦ Σάν-Ζουάν ποταμοῦ εἰσβάλλοντος εἰς τὸν
 Ρίο-Γράνδε. Εἰσελθὼν εἰς τὴν καλύβην τοῦ
 ἀρχηγῶ, εὗρον ἐνταῦθα συνηγμένους τοὺς τέσ-
 σαρς κυριωτέρους ἀρχηγούς, οἵτινες μὲ περιέ-
 μενον καθήμενοι εἰς τὸ βάθος τῆς καλύβης.
 Ἦσαν δὲ νεωστὶ ἐστιζόμενοι ὡς ἠδύνατό τις
 ἀ συμπεράνη ἐκ τῆς λαμπρότητος τῶν χρω-
 μάτων, ἅτινα ἐστρίβον ἐπὶ τῶν ἀγρίων αὐτῶν

φυσιογνωμιῶν. Ἐκάστος αὐτῶν εἶχε πλοσίον
 τοῦ Τομαχάθικον αὐτοῦ, καὶ ἔφερον ἐπὶ τῆς
 κόμης πτερὰ αὐτοῦ. Ὁ λαμὸς αὐτῶν καὶ ἡ
 κόμη ἐστολίζοντο δι' ἀνθρωπίνων ὀδόντων καὶ
 ὀνύχων ἄρκτων· περὶ τὴν ὄσφυν δὲ ἔφερον οὐ-
 ρὰς λύκων καὶ ἀλωπέκων. Τρόπαια δὲ πο-
 λεμικὰ ἐκόσμουον κύκλῳ τῆς καλύβης τοὺς
 τοίχους, ἀνθρώπινα τοῦτέστι κρανία μετὰ τῆς
 κόμης αὐτῶν, ὅπλα παντός εἶδους, καταλη-
 φθέντα εἰς τὰς μάχας, δέρματα ἄρκτων καὶ
 τίγρεων· μεταξύ δὲ τούτων ἀπάντων καὶ τὸ
 δέριμα τοῦ στικτοῦ ὄφως, οὗ τὴν κεφαλὴν
 εἶχον διασχίσει διὰ δύο σφαιρῶν, πρὶν ἢ εἰπ-
 ῶσαι εἰς τὰ ὄρη τῆς Σιέρρα-Βάχ. Ἐν τῷ μέσῳ
 τῆς καλύβης ἔβραζε λέβης τις, οὗ ὁ καπνός
 ἐξήρχετο διὰ τῆς συνήθους ὀπῆς, ἐπὶ τῆς σέ-
 γης πάσης καλύβης.

Δύο Ἰνδοὶ ὀπλισμένοι διὰ τῶν Τομαχάθικων
 αὐτῶν ἐφύλασσον τὴν θύραν τοῦ συμβουλίου.
 Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλῆθος συνωθεῖτο περὶ τὴν θύ-
 ραν, κινούμενον ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ μὲ ἰδῆ,
 καὶ ἐτάρασσε τὸ συμβούλιον, ὁ ἀρχηγός διέ-
 ταξε νὰ κλείσωσι τὴν θύραν διὰ τινος δέριμα-
 τος ἄρκτου. Τὸ συμβούλιον ἤρξατο τῶν δια-
 σκέψεων του ἀπὸ τῆς τελετῆς τῆς καπνοσύ-
 ριγγοῦ· ὁ πρεσβύτερος ἀρχηγός διαγράψας κύ-
 κλον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ περιγράφας αὐτὸν διὰ
 καθβαλιστῶν τινων σημείων, ἔφερον εἰς τὸ μέ-
 σον αὐτοῦ ἀνημμένον ἀνθρακα, δι' οὗ ἦναψε τὴν
 καπνοσύριγγα, ἣν προσέφερον εἰς τὸν μέγαν
 Μανιτοῦ, εἰς τὸν ἥλιον, εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ
 τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου. Ἐνῶ δὲ ταῦτα οὗ-
 τος ἔπραττεν, οἱ λοιποὶ ἐθεώοντο αὐτὸν διὰ
 τρόπου ἐμφαινόντος βαθὺν σεβασμόν. Ἡ κα-
 πνοσύριγγα ἀκολούθως μετεβιβάσθη κατὰ σει-
 ρὰν εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. Οὐδεὶς δ' ἐξ αὐ-
 τῶν ἐκάπνισε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθότι
 ἕκαστος ἦν δεδεδεμένος δι' ἄρκου ἐνώπιον τοῦ
 μεγάλου Μανιτοῦ, νὰ μεταχειρίζεται τὴν κα-
 πνοσύριγγα ἐφ' ὅλης ζωῆς διὰ τρόπου ἰδιαι-
 τέρου. Κατὰ δυστυχίαν μου ἡ καπνοσύριγγα
 δὲν προσεφέρθη καὶ εἰς ἐμέ, ἀγτί δὲ ταύτης

ἐτέθη ἐνώπιόν μου ἐν τομαχάθκον, πλήρες νεκροῦ αἵματος, ὅπερ ἦν ὡς φρονῶ τὸ ὄπλον τοῦ δαίμου. Εἰς πολεμιστῆς τὸ ἐσέλωσε καὶ τὸ ἐκίνησεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου· κατ' εὐτυχίαν ὅμως ἐκράτησε τὴν ὁρμὴν του ἄνωθεν αὐτῆς, ἥτις βεβαίως ἤθελε πετάξει εἰς μύρια τεμάχια, ἂν τοῦτο εὐθὺς κατεφέρετο ἐπ' αὐτῆς.

Περαιθεσίης ταύτης τῆς τελευταίας, ἐκρέμασαν τὸ τομαχάθκον ὑπεράνω τινὸς εἰκόνας, παριστανούσης χονδροειδῶς ἐπὶ φλοιοῦ σχυμῶδους τὸν ἥλιον, ὃν θεωροῦσιν οἱ Τιμπαθάχαι, ὡς τὸ ἄστρον, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ μέγα πνεῦμα. Πίσκουάου ἔτοι ἡ γυνὴ τοῦ πληγωθέντος Ἴνδοῦ εἰσέχθη ἀκολούθως· ὁ δὲ πρεσβύτατος ἀρχηγὸς τὴν ἠρώτησε, τί ἐγίνωσκεν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὃ ἐπέβριπτον εἰς ἐμέ. Εἶδον δὲ τὴν δυστυχῆ γυναῖκα μᾶλλον συμπαθοῦσαν ἢ κατηγοροῦσάν με. Ἀνέγνωσα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ εἰς τὰς κινήσεις της, ὅτι συνηγόρει ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅσα ἐπέτρεπεν ἡ θέσις αὐτῆς ὡς συζύγου τοῦ πληγωμένου. Ἐνόησα ὡταύτως ὅτι διηγείτο τὴν σκηνὴν τῆς μάχης κατὰ τῆς ἄρκτου, καὶ τίνι τρόπῳ ἔσωσα πάντας αὐτοὺς ἀπὸ βέβαιον κίνδυνον. Εἰς τὴν κατάθεσιν ταύτης τῆς Σκουάου, χροιά τις εὐμενείας διέλαμψεν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀρχηγῶν, καὶ μετὰ ζωηρὰν τινα μεταξὺ των συζητήσιν, ὁ μέγας ἀρχηγὸς μοὶ ἀπήκθυσεν ἰσπανιστὶ τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις.

« Διὰ τί τὸ ὄχρον πρόσωπον ἦλθεν εἰς τὰς χώρας ταύτας νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον εἰς τοὺς Τιμπαθάχους; Ν' ἀποκριθῆ. Ὁ μέγας ἀρχηγὸς περιμένει νὰ δικαιολογηθῆ τοῦτο ἂν δύναται. » Τὸ ὄχρον πρόσωπον, ἀπεκρίθην ἐγὼ, δὲν ἐκήρυξε τὸν πόλεμον, τούναντίον αὐτὸ προσεβλήθη καὶ ὑπερασπίσθη. Τότε, προσέθηκεν, ἄς δείξῃ τὴν πληγὴν, ἣν ἐπήνεγκεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς του.

Δὲν ἔλαβον ἐγὼ πληγὴν, ἀλλ' ἠναγκάσθην νὰ θάσω, ὅπως σώσω τὴν ζωὴν μου..

« Τὸ ὄχρον πρόσωπον δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἀρὰ εἰδείθη ἀνδρείον ἐνώπιον τῆς

φαιῶς ἄρκτου, ἔπρεπε νὰ δειχθῆ γενναῖον, καὶ νὰ φύγῃ τὰ βέλη τοῦ Τιμπαθάχου, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν ἤθελον τὸν φθάσαι. Ὁ μέγας ἀρχηγὸς ὄφρις κερασφόρος, καὶ τὸ συμβούλιόν του, φρονεῖ, ὅτι τὸ ὄχρον πρόσωπον κατέστη ἀξίον θανάτου. »

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ γυνὴ τοῦ Ἴνδοῦ ἐπρόφερε τινὰς λέξεις, αἱ δὲν ἐνόησα, καὶ ὑψώσασα τὸ δέριμα τῆς ἄρκτου, τὸ σχηματίζον τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς καλύβης τοῦ συμβουλίου, ἀπεμακρόνη. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῆς, νέα διάσκεψις ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν. Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἐνόμισα, ὅτι αἱ ψῆφοι ἦσαν διηρημέναι ὡς πρὸς τὴν τύχην μου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὀριστικῶς κόψαντες τὸ ζήτημα, ἐπανάφερον εἰς τὸ μέσον τὸ τομαχάθκον τοῦ πολέμου. Ὁ μέγας ἀρχηγὸς τὸ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου προφέρων λέξεις τινὰς Ἰνδικὰς, καὶ ἔχων ἐστραμμένους τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ ἡλίου, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἀνέφερον. Ἐνόησα δὲ, ὅτι ἡ θανατικὴ ἀπόφασις ἤδη ἀπηγγέλη.

Ἀνεμνήσθην τότε τῆς πατρίδος καὶ τῶν προσφιλῶν μοι ἐκεῖνων ὄντων, τὰ ὅποια ὄφειλον πλέον ν' ἀποχαιρετήσω διὰ παντός!

Εἰς τὸ βάθος τῆς καλύβης ὑπῆρχεν ἐμπυπηγμένος δένδρου κορμὸς, εἰς ὃν ἤμην δεδεμένος ἀπὸ τοῦ λαίμου, διὰ χονδροῦ δερματίνου σχοινίου, οὗ ἡ λειότης ἦν προφανεστάτη ἀπόδειξις, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ εἰς πλείστα ἤδη ἐχρησίμειυσε θύματα. Ἐφερον ἀκολούθως μίαν ἀγκάλην σχοίνων ξηρῶν, ἐφ' ᾧν ἐκάθησαν καπνίζοντες τινὲς Ἴνδοι, καὶ ἤρχισαν νὰ μοιρολογῶσι τοσοῦτον πενθίμως, ὥστε μὲ ἀπεκοίμισαν, ὄντα ἐντελῶς ἀπκηυθήμενον ἀπὸ τῶν κόπων, τῆς πείνης, καὶ τῶν συγκινήσεων.

Δύο ἡμέραι καὶ δύο νύκτες παρήλθον ἄνευ τινὸς μεταβολῆς τῆς θέσεώς μου. Τὴν δὲ πρῶτην τῆς τρίτης ἡμέρας ἡ προσοχή μου ἠγέρθη ὑπὸ θερμῶν ἐκτάκτου φωνῶν καὶ διαδρομῶν ἐν τῇ πόλει. Καθ' ὅλην τῆς νυκτὸς τὴν διαρκεῖαν ἤμην ἐξυπνος ὑπὸ ἀπαισίου τινὸς βατα-

νιζόμενος προκισθήματα· ἐντὸς ὀλίγου οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἐξοπλισμένοι καὶ υπερήφανοι εἰσῆλθον εἰς τὴν καλύβην, παρακολουθούμενοι ὑπὸ ἐκκοστούς πολεμιστῶν, πάντων ἐχόντων πτερὰ ἀετοῦ εἰς τὴν κόμην των. Οἱ μὲν ἦσαν ὠπλισμένοι μὲ τόξα καὶ ἀσπίδας, ξυλίνας, περιεκαλυμμένες ὑπὸ δέρματος ἄρκτων, ἄλλοι δὲ ἔφερον πυροβόλα ὄπλα τοῦ ἀρχαίου συρμοῦ. Τὸ πολεμικὸν Τομαχάβιον παρεδόθη εἰς τὸν μέγαν ἀρχηγόν, καὶ ἡ ἐπικλήδεις συνοδὴ ἤρχισε τὴν πορείαν τῆς. Μοὶ ἔλυσαν τοὺς πόδας, καὶ με ἐδήγησαν ἐκτὸς τῆς καλύβης, φέροντα τὸ σχοινίον εἰς τὸν λαμῶν. Ἐνόησα πλέον ὅτι ἐσήμενον ἦδη ἡ τελευταία μου ὥρα.

Ὡς ἀληθῆς στρατιώτης ὑπεῖξα καρτερικῶς εἰς τὴν τύχην μου, καὶ ἤρχισα νὰ βαδίζω μετὰ θάρρους καὶ γενναϊότητος εἰς τὴν τύχην τῆς καταδίκης. Ἐξελθόντες τῆς καλύβης οἱ Ἰνδοὶ ἐπέβησαν ἵππων, λαμπρῶς κεκοσμημένων διὰ δερμάτων ἄρκτων καὶ τίγρεων. Πάντες δὲ ἔφερον εἰς τοὺς χαλκινούς κόμας ἀνθρωπίνους, εἰς πολλὰς τῶν ὀπείων ὑπῆρχεν εἰσέτι καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς, ἡ καὶ τεμάχιον αὐτοῦ τοῦ κρανίου.

Ὁ ἄπειρος λειμὼν ὁ περικυκλῶν τὴν πόλιν τῶν Τιμπαθάων ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ Ἰνδῶν. Εἶδον δὲ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῶν προσώπων, ὅτι πολλοὶ ὑπῆρχον ἐνταῦθα συνηνωμένοι φυλαί. Ἐτέθην ἐν τῷ μέσῳ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης συνοδίας, ἥτις καὶ περ ὠπλισμένη μὲ φοβερὰ Τομαχάβια, μὲλις ἠδύνατο ν' ἀπομακρύνῃ τὴν περὶ ἐμὲ σύσφουσαι τοῦ ἀπείρου πλήθους. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λειμῶνος ὑψοῦτο εἰδός τι λοφίσκου χλοεροῦ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀποίου ὑπῆρχε δρυς τις δίκρανος ἢ διτχιδής. Ἦτο δὲ αὕτη ὁ σταυρὸς τοῦ θανάτου. Εὐθὺς ἄρα προσηλωθεὶς ἐπ' αὐτῆς ἐδέθην χεῖρας καὶ πόδας.

Ἦμην δὲ ἀπὸ ἡμικείας περιήπου ὥρας εἰς ταύτην τὴν θέσιν, ὅτε ὁ μέγας ἀρχηγὸς προσχώρησε πρὸς με, συνοδευόμενος ὑπὸ τινος προσώπου, ὅπερ καὶ τοὶ ἐνδεδυμένοι καὶ νηπε-

πισμένοι κατὰ πάντα ὡς Ἰνδοί, ἔφερον ὅμως πάντα τὸν τύπον τοῦ Εὐρωπαϊοῦ. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἶχεν ἡλικίαν περίπου ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν, ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ κατασκευὴν ἰσχυράν. ἔφερε πρόγονα ξανθὸν μακρότατον, ἐναντίον τῆς συνηθείας τῶν Ἰνδῶν, οἵτινες ἔτιλλον αὐτόν. Τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ συνιστάμενα εἰς δέρματα πάνθηρος, ἀνύψουν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀγρίαν του φυσιογνωμίαν. ἔφερε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων κοσμάμενον ἀριστον ὄπλον ἀγγλικόν, ἐν δὲ τῇ ζώνῃ βεβόλβερ καὶ πέλεκυν. Ὁ ἐνταῦθα παρὼν μέγας ἀρχηγὸς τῶν Τιμπαθάων, μοὶ εἶπεν εἰς γλωσσαν καθαρὰν ἀγγλικήν, με ἐπεφόρτισε νὰ σοὶ εἶπω, ὅτι σὲ κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Ἡ σοφία του ἐνέπνευσεν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ πολλοὺς λόγους. Ὁ πρῶτος καὶ ὁ σπουδαιότατος εἶναι ὅτι εἶσαι Ἀμερικανός· ὁ δεύτερος, ἡ Ουαντιφόρος πληγὴ, ἣν ἐπήνεγκας ἐντὸς τοῦ κράτους τῶν Τιμπαθάων, εἰς τινὰ Ἰνδὸν τῆς φυλῆς Λαμβάνων ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸ καλόν, ὅπερ ἤκουσε διὰ σέ νὰ διηγῶνται, ἀπεφάσισε κατὰ χάριν νὰ σὲ ἀπαλλάξῃ τῶν βασάνων, αἵτινες συνδέονται μετὰ τῶν τοιούτων πράξεων, τιμωριῶν σκληροτάτων, τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζω, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐγὼ, Ἰνδὸς τὴν καρδίαν καὶ Ἄγγλος τὸ γένος, ἤθελον πιθικῶς ἀντιστῆ.

Σὺς εὐχαριστῶ, τῷ ἀπεκρίθην διὰ τὸ αἰσθημα τοῦτο, ὅπερ βεβαίως σὰς τιμᾶ, ἀλλ' εἶπατε πρὸς τὸν μέγαν ἀρχηγόν, ὅτι ἀπατάται ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητά μου. Δὲν εἶμαι Ἀμερικανός· ἡ δὲ πληγὴ, ἣν ἐπέφερον εἰς ἐνα ἐξ αὐτῶν τῶν Ἰνδῶν ἦτο συνέπεια ἀναπόφευκτος τῆς ὑπερκαπίσεως τοῦ ἐχυτοῦ μου, ἀναγκασθέντος εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἄκρας ἀγνωμοσύνης του πρὸς ἐμὲ, σώσαντα καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ἀπὸ τῶν ἀνύχων τῆς φαιᾶς ἄρκτου. Ἄλλως τε δὲν εἶναι φυσικόν, ὁ ἀνθρώπος νὰ ὑπερκαπίξῃ τὴν ἀπειλουμένην ζωὴν του;

Χωρὶς νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ ἀμέσως, ὁ παράδοξος αὗτος ἀνθρώπος ἐπανέλαβε.

«Κύριε ἡ θέσις σου μὲ λυπεῖ πολὺ· δὲν ἔχ-

τε λοιπὸν οἰκογένειαν νὰ ἐπιθυμήσατε, γυναῖκα, μητέρα, ἀδελφὴν, διὰ νὰ κλαύσωσι τὸν θάνατόν σας·»

Βεβαίως, ἀπεκρίθη, καὶ πάντες; θέλουσιν αἰσθανθῆ βαθυτάτην λύπην, ἔταν δὲν μὲ ἴδωσιν ἐπιστρέφοντα εἰς τὸν πατρικὸν μου οἶκον. Τοῦλάχιστον ὅμως θέλουσιν ἀγνοεῖ, ποῦ καὶ πῶς ἀπώλεσθην. Ἐκτὸς τούτου ὁ θάνατος δὲν μὲ τρομάζει· αἱ δυστυχίαι μὲ ἐδίδαξαν νὰ τὸν καταφρονῶ. Ὅτε ἀπεράσιμα νὰ κάμω τὴν ἐκδρομὴν ταύτην εἰς τὰ τραχέα ὄρη, ἤμην ἤδη ἀποφασισμένος εἰς τὴν θυσίαν τοῦ βίου μου. Ὁ θάνατος ἄρα δι' ἐμὲ εἶναι τι προσκεκμημένον καὶ κοινὸν γεγονός. Ἄλλως τε εἶμαι στρατιώτης, καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά ταύτην, θέλω δείξει εἰς τοὺς βαρβάρους τούτους, ὅτι εἰς ἑυρωπαϊοὺς δύναται ν' ἀποθάνῃ ἐπίσης γενναίως ὡς καὶ τις πολεμιστὴς Ἰνδός.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, εἶδον ἐπαισθητῶς τὴν συγκίνησιν ἀπεικονισθεῖσαν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις κατὰ πρώτην ὄψιν ἐφαίνετο ἀποτρόπαιος, καὶ τῶν Ἰνδῶν αὐτῶν ἀγριώτερος.

Τὸ πᾶν ἐπραξα, μοὶ ἀπήντησεν ὅπως σώσω τὸν ζῶν σου, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἐν τῷ συμβουλίῳ μερὶς τις ἰσχυρὰ ἐναντίον σου. Ὁ Ἰνδὸς ὃν ἐπλήγησας εἶναι ὁ γαμβρὸς ἐνός ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἐπισημοτέρων πολεμιστῶν τῆς φυλῆς.

Σὰς εὐχαριστῶ ἔτι ἅπαξ τῷ ἀπεκρίθην· ἐπιτρέψατέ μοι ἄρα νὰ σᾶς ζητήσω μίαν μόνην καὶ τελευταίαν χάριν πρὶν ἀποθάνω· προσπαθήσατε τούτέστι νὰ βραχύνητε ὅσῳ δύνασθε τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου, καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ μεταβιβάσατε ἐν εἰκονισμάτιον ὅπερ φέρω ἐπὶ τῆς καρδίας μου πρὸς τινὰ συμπολίτιδα ὑμῶν, ἣν ἀφῆκα ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε ἀνεχώρησα χάριν αὐτῆς διὰ τὴν Ἀμερικὴν. Δὲν θέλω, ἢ εἰκὼν αὐτῆ, ἥτις μοὶ ἀναπολεῖ τοὺς χαρακτῆρας τῆς προσφιλεστάτης· τῶν γυναικῶν, νὰ βεβηλωθῇ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τούτων μετὰ τὸν θάνατόν μου· θέλετε βεβαίως ποτὲ

μεταβῆ εἰς τὸν Σακραμέντον, ἢ καὶ εἰς τὸν ἄγιον Φραγκίσκον. Αὐτοῦ δύνασθε νὰ εὔρητε Γάλλον τινὰ ἀξίον νὰ λάβῃ τὴν ἱερὰν ταύτην παρκαταθήκην, καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν γυναῖκα ταύτην τὸν θανάτόν μου ὑπὸ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν.

Ἡ ἀποστολὴ αὕτη δι' ἐμὲ εἶναι ἱερὰ, μοὶ ἀπάντησεν, ἐπίτιδες; θέλω κάμει τὸ ταξειδίον τοῦτο, ὅπως ἱκανοποιήσω τὴν τελευταίαν εὐχὴν σου, καὶ σὲ ὑπόσχομαι ὡς εὐγενῆς Ἄγγλος, καὶ ἀρχηγὸς Ἰνδός, θρησκευτικῶς νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἀγίαν ταύτην παραγγελίαν.

Ἄνοιξε λοιπὸν τὰ ἐνδύματά μου καὶ θέλεις εὔρει τὸ εἰκονισμάτιον.

Ζητήσας δέ μοι τὴν ἄδειαν νὰ τὸ ἀνοίξῃ, προσέλωσαν ἐπ' αὐτοῦ τὸ βλέμμα του, ὑγρὸν ὑπὸ τῶν δακρῶν, καὶ μοὶ εἶπε.

Σὲ θεωρῶ πολὺ δυστυχῆ, ὅτι θέλεις ἐγκαταλίπει διὰ παντός τοιοῦτον πλάσμα, οὗ τὸ ὀλιβερὸν βλέμμα φαίνεται προμαντεῦον ἐκ προοιμίων τοὺς κινδύνους, οἵτινες σὲ περιέμενον εἰς τὸ παράτολμον τοῦτο ταξειδίον σου.

Δάκρυά τινὰ καταρρέουσιν εἰς τὰ δερμάτινα ἐνδύματά μου, ὑπῆρξαν εἰς ταῦτα ἡ μόνη ἀπάντησίς μου. Ἐντὸς τῆς θήκης, ὅπου ἐφύλασσον τὸ πολύτιμον τοῦτο κειμήλιον, εἶχον γράψει τὸ ὄνομά της. Ἀναγνώσας αὐτὸ, ὁ ξένος μὲ ἠρώτησε μετὰ ζωηρότητος, ἂν τὸ ὄνομα τοῦτο, ἦτο τὸ ἴδιον αὐτῆς, καὶ ἂν ἐγὼ δὲν κατηγόμην ἐξ Ἄγγλων.

Ναὶ τῷ εἶπον, καὶ καυχῶμαι εἰς τοῦτο· οἱ πρόγονοί μου παρακολουθήσαντες τὴν τύχην τῶν Στουάρτων, ἐγκατέλιπον καὶ περιουσίαν καὶ πατρίδα, ὅπως συνοδεύωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν ἐξόριστον βασιλέα των.

Πλὴν τότε, ἀπήντησε, διακῆψας με, κατὰ γαστρὸν ἐξ ἐκείνου τοῦ Βωγάν, οὗ ἡ ἀνδρεία ἐγκωμιάσθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ Οὐάβερ-λέϋ· καὶ ἂν ἔχη οὕτως, ἐγὼ, ἀπόγονος τοῦ Λαίνωξ δουκὸς τοῦ Ριτζμὸνδ, δὲν δύναμαι νὰ ἴδω χυνόμενον ἐνώπιόν μου τὸ αἷμα ἀνθρώπου, οὗ οἱ πρόγονοι ἔχυσαν τὸ ἰδικόν των

διὰ τὰ συμφέροντα τῶν προγόνων μου. ἔχε λοιπὸν παποίθητιν ἐπὶ τὸν Αἰνιῶζ, εἰς τὴν ζώην καὶ τὸν θάνατον.

Εἰς ταύτας τὰς λέξεις ὁ ἄνθρωπος, οὗ τὸ ὄνομα τοσοῦτον παραδόξως ἐγνώρισα, ἀπεμακρύνθη εὐθύς, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν προκριντοτέρων πολεμιστῶν τῆς φυλῆς του.

Ἐν τέταρτον περίπου ἔμεινα εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ψυχὴν καὶ διάνοιον ἔχων ἐστραμμένον πρὸς τὴν πατρίδα, ὅτε ἀνένηψα ἐκ τοῦ ληθάργου ὑπὸ μεγάλου τινὸς αἰφνιδίου θορύβου, διαδοθέντος ἐν ἀκαρεῖ εἰς ἅπαν τὸ στρατόπεδον, καὶ φθάσαντος σχεδὸν συγχρόνως μέχρι τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες μὲ ἐρύλασον εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης.

Ἦν δὲ ὁ θόρυβος οὗτος κραυγαὶ πολεμικαὶ τῶν διαφόρων φυλῶν, παρασκευαζομένων εἰς μάχην. Ἀπὸ τοῦ ὕψους ὅπου ἤμην προσδεδεδεμένος, διέκρινα καλῶς τὸν γενναῖον Αἰνιῶζ ἀθροίζοντα περὶ ἐαυτὸν τὴν φυλὴν, ἣτις εἶχεν ἀνακηρύξει αὐτὸν ἀρχηγόν τας, παρατάσσοντα αὐτὴν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ δάσου, ἐνῶ ἡ φυλὴ τῶν Τιμπαβάχων ἐτάσσεται εἰς τὴν πεδιάδα.

Μετ' ὀλίγον εἶδον τοὺς ἀρχηγούς πάσης φυλῆς συνελθόντας εἰς τὸ μέσον τῆς πεδιάδος. Ἡ συνέντευξις αὕτη ταύτην τὴν φορὰν ὑπῆρξε βραχυτάτη. Πάντες ὁμοῦ διευθύνθησαν πρὸς τὸν λόφον τῆς καταδίκης, τὸν Αἰνιῶζ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς. Οὗτος δὲ στάς ἐπὶ μικρὸν ἔμπροσθέν μου, δι' ἐγχειριδίου, ὅπερ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης του, ἔλοφε τὰ δεσμά μου, κηρύξας με ἐλεύθερον καὶ ἀθῶον. Λυθεις τῶν δεσμῶν μου, ἔπεσα εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν ἔθλιψα εἰς τὴν καρδίαν μου, μετὰ τῆς συγκινήσεως ἐκείνης, ἣν ἐγείρει τὸ αἶσθημα τῆς ἀκρας εὐγνωμοσύνης.

Μετ' ὀλίγον τὸ πεδίον τῆς μάχης μετεβλήθη εἰς τόπον συμποσίων καὶ διασκεδάσεων, εἰς ἃς προσεκλήθησαν νὰ παρευρεθῶσι πᾶσαι αἱ παρούσαι φυλαί. Πάντες οἱ ἀρχηγοὶ συννηωμένοι, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐλευθερωτὴν μου, καὶ τὸν μέγαν ἀρχηγόν, ἦλθον νὰ

μὲ παρακαλέσωσι νὰ διατρίψω ἡμέρας τινὰς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ παρευρεθῶ εἰς πανήγυριν, ἣν ἔμελλε νὰ ἐτοιμάσῃ ἡ φυλὴ τῶν Τιμπαβάχων. . . . .

Τοιοιουτρόπως ἡ ἀπροσδόκητος συνάντησις ἀνθρώπου γνωστοῦ σήμερον ἐν Καλλιφορνίᾳ, διὰ τὰς παραδόξους καὶ παραβόλους αὐτοῦ τάσεις καὶ διαθέσεις, καὶ ἡ μεγάλη αὐτοῦ ἐπιβρῶν ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν, μὲ ἀπέσπασεν αἰφνικῶς ἀπὸ τοῦ βεβαίου θανάτου. Ὁ Αἰνιῶζ δὲν ἠγχαριστήθη εἰς ταῦτα, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν κραταιὰν αὐτοῦ προστασίαν, ἠδυνήθη νὰ μὲ κάμῃ ἐν πᾶσι ἀσφαλεῖα νὰ καταβῶ τὸν Ρίο-Κολόραδον μέχρι τοῦ Ρίο-Βεργέν, ν' ἀναβῶ τὸν ποταμὸν τοῦτον καὶ φθάσω εἰς τὴν χρυσοφόρον χώραν καὶ τὴν πόλιν Γράς-Βαλαί, ὅπου πρὸ πολλοῦ μὲ ἐθεώρουν ἀπολεσθέντα.

Σημείωσις. Ὁ Κύριος Βωγάν, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἀρχαῖος ἀξιωματικὸς τοῦ Σπαχίς, ἀρχηγὸς ἐνὸς τάγματος τῆς κινητῆς φρουρᾶς τοῦ ἔτους 1848, εἶχε σήμερον ἐν Γαλλίᾳ διευθυντῆς τῶν τηλεγράφων ἐν Σαιντ-Σαιζέρ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ἀξιολόγων συγγραμμάτων του ὁ κύριος Γ. Δ. Λαμπίσης προεκήρυξε κατ' αὐτὰς ὅτι ἐπιχειρῆσαι νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὰ ἀκόλουθα πονήματα, ἥτοι τὰς Ἱστορίας τοῦ μεγάλου Πέτρου, Ἀυτοκράτορος τῆς Ῥωσίας—τοῦ Ναπολέοντος Α'.—τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν Σταυροφοριῶν. Ἡ Ἱστορία τοῦ μεγάλου Πέτρου εἶναι ἤδη ἐν τῷ τελειοῦσθαι, ἐκδιδομένη ἐν τοῖς καταγέμασι τῶν τέκνων Α. Κορομηλά. Ἀσμένως δ' ἐξ αὐτῆς καταχωροῦμεν ἀποσπάσματα τινὰ, καὶ μάλιστα τὰ ἀποβλέποντα τοὺς κατὰ τοῦ Πέτρου καταδιωγμούς τῆς ἀδελφῆς του Σοφίας καὶ τῶν Στερλίτων. Εἰς δὲ τὰ ποικίλα θέλομεν καταχωρή-

ἦν τινῶν τῶν προσφιγμένων εἰς τὸ βιβλίον ἀνεκδότων.

Περὶ τὸν δὲ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ Μέγας Πέτρος ὑπῆρξεν ὁ μεταρρυθμητὴς τοῦ Ῥωσσοῦ ἔθνους, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ Ῥωσσία ἤρξατο νὰ συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, πλειοτέραν ἀκολουθῶσα λαβοῦσα ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΣΙΣ ΣΤΕΡΑΙΤΣΩΝ.

Ἀπὸ τινος χρόνου τὰ Ἀσιατικὰ ἔθιμα μιμούμενοι οἱ τσάροι τῆς Ῥωσσίας, καὶ τὴν σύζυγον αὐτῶν ἐξέλεγον ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ὑπκόων. Καὶ ὑπελάμβανον μὲν ὅτι προσφιλῶς οὕτως ἀπὸ τῶν ῥαδιουργιῶν τῆς ξένης ἐπιβροῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπελάθοντο ὅτι ἡ εἰς ἓνα μόνον οἶκον παρεχομένη ἔξοχος τιμὴ αὕτη πολλάς ἐγένετο ἐριδας ἐν τῇ χώρᾳ. Τὸ κακὸν δ' ὑπῆρχε προφανέστερον ὅτε ὁ μονάρχης συνήρξατο εἰς δευτέρου γάμου, ὡς τοῦτο συνέβη ἐπὶ τοῦ τσάρου Ἀλεξίου, πατρὸς τοῦ Πέτρου.

Διὰ τοῦ πρώτου γάμου τοῦ Ἀλεξίου, τῷ 1647, ἐπειδὴ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἡλία Μιλοσλαύσκη, βουάρου (ἦτοι εὐγενοῦς) Ῥώσσου, φυσικῶς τῷ λόγῳ ὁ οἶκος τοῦ Μιλοσλαύσκη κατέστη λίαν ἰσχυρὸς ἐν τῷ κράτει κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα εἰκοσι καὶ τεσσάρων ἐτῶν, καθ' ἃ ἡ πρώτη τσαρίνη ἔζη μετὰ τοῦ Ἀλεξίου. Ὀκτὼ δὲ τέκνα ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ γάμου τούτου, ὧν τὰ δύο ἦσαν ἄρρενα, ὁ Φεοδῶρ καὶ ὁ Ἰβάν, τὰ δὲ λοιπὰ εἴς θήλεα, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν μόνον περὶ τῆς Σοφίας λόγος πολὺς ἐν τῇ ἱστορίᾳ γίνεσθαι. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου γάμου τοῦ Ἀλεξίου, τῷ 1671, μετὰ τῆς Ναθαλίας, θυγατρὸς τοῦ Ναρισκίνου, ἅπασα ἡ ἰσχύς τοῦ Μιλοσλαύσκη ἔπεσεν, ἀνοψώθη δὲ ὁ οἶκος τῶν Ναρισκίνων. Ἐκ δὲ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθησαν δύο τέκνα, ὁ Πέτρος καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ μητρὶ θυγάτηρ Ναθαλία.

Ὁ Φεοδῶρ καὶ ὁ Ἰβάν, φιλάσθενοι ἀμφότεροι καὶ ἀδυνάτου κράσεως, ἐθεωροῦντο μὲν ὡς ἀνίκανοι εἰς τὸ βασιλεύειν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Φεοδῶρ ἔλαβε τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς, τῷ 1676 εἰς ἡλικίαν δέκα ἐννέα ἐτῶν. . . . Ἄπαιδος δ' ἀποβιώσαντος τοῦ Φεοδῶρ, τῷ 1682, νόμιμος μὲν διάδοχος τοῦ θρόνου ἦτον ὁ Ἰβάν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος μεγάλας εἶχεν ἐλλείψεις τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος, καὶ σχεδὸν μόλις ἐβλεπεν, ὁ ἴδιος Φεοδῶρ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ διαδεχθῇ αὐτὸν ὁ ἑτεροθαλὴς ἀδελφός του Πέτρος, ὅθεν καὶ ἡ γερουσία ἀποβαλοῦσα τοῦ θρόνου τὸν Ἰβάν, ἀνηγόρευσεν ἡγεμόνα τὸν Πέτρον.

Ἐγεννήθη δ' ὁ Πέτρος τὴν 30 Μαΐου, 1672, καὶ κατὰ μὲν τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἦτο τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἐτῶν, νῦν δ' ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβιβαζόμενος, εἶχεν ἡλικίαν ἐννέα ἔως δέκα ἐτῶν.

Οἱ Ναρισκίνοι ἀνέλαβον ἤδη ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' οἱ Μιλοσλαύσκη ἐπ' ὁποῖα δὴποτε θυσίᾳ ἀπεράσισαν νὰ διατηρήσωσι τὸ δίκαιον τῆς διαδοχῆς εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν αἷμα. Ἐν τῷ ἅμα λοιπὸν ἡ Σοφία, δοξομανὴς καὶ τολμηρὰ ἀδελφὴ τοῦ Ἰβάν, εἴτε προσποιούμενη, εἴτε καὶ ἀληθῶς μητρικὴν φιλοστοργίαν πρὸς αὐτὸν τρέφουσα, ἐπεχείρησε διὰ διαφόρων ῥαδιουργιῶν νὰ διεγείρῃ στάσιν, καὶ νὰ διαφιλωνεικήσῃ τὸν θρόνον, λόγῳ μὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ εὐήθους ἀδελφοῦ της, πράγματι δὲ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι. Μέγας δὲ καὶ ἰσχυρὸς προστάτης εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ἀνεφάνη ὁ ἐκ μητρὸς πάππος της, ὁ γέρον Μιλοσλαύσκη, ὅστις, καίτοι παντὸς ἐστερημένος προτερήματος, ἐπὶ δύο βασιλείαις μεγάλην ἐξήσκησεν ἐπιφροῆν ἐν τῷ κράτει. . . . Ὀλίγας λοιπὸν ἡμέρας μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ Φεοδῶρ, στάσις δεινὴ ἠγέρθη. Ἀπὸ τινος χρόνων οἱ στερλίτσοι, οἱ ἄγριοι οὗτοι γενίτσοι τῶν Ῥώσσω, δὲν ἔλειπον διαφόρους ποιοῦντες ταραχὰς ἐν τῇ χώρᾳ. Τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν, οἱ μὲν ἦσαν διεσκορπι-

σμένοι εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἀπὸ τῶν ἀρπαγῶν ζῶντες, οἱ δὲ τῆς πρωτεύουσας, εἰς δέκα τέσσαρας χιλιάδας περίπου συμποσούμενοι, ἔζων μὲν ὡς πολῖται Ῥώσσοι, διάφορα ματερχόμενοι ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ μηδεμίαν δεικνύοντες πειθαρχίαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ πάντοτε στάσεις κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ ἀπλαῖς καὶ ἀσημάντοις προφάσεσιν ἐγείροντες. Λαθόντες δὲ καὶ νῦν τὰ ὄπλα, τρέχουσιν εἰς τὸ Κρεμλίνον (τὰ ἀνάκτορα), γογγύζοντες κατὰ ἐννέα ἀρχηγῶν των, οἵτινες δὲν ἐπλήρωσαν ἀκριβῶς τὸν μισθὸν εἰς αὐτούς. Ἡ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ καθαιρέσῃ τοὺς ἀρχηγούς καὶ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς στερλίτσους τὴν ζητούμενην ποσότητα, ἀλλ' οἱ στερλίτσοι δὲν ἀρκοῦνται εἰς τοῦτο, ἐπιμένουσι δὲ νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτούς οἱ ἐννέα ἀξιωματικοί, οἵτινες καὶ διὰ πλειονοψηφίας καταδικάζονται νὰ μαστιγωθῶσιν ἀνιλεῶς.

Συγχρόνως δ' ἢ τὰ πάντα ὑποθάλουσα Σοφία συγκαλέσασα συνέλευσιν τῶν ἐξ αἵματος βασιλικοῦ ἡγεμονίδων, τῶν στρατηγῶν, τῶν εὐγενῶν, τοῦ πατριάρχου, τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἀκόμη ἐμπόρων, περιστᾶ εἰς αὐτούς ὅτι ὁ Ἰβάν δικαίωματι πρωτοτοκίας ὤφειλε νὰ λάβῃ τὸ σκήπτρον ὅπερ κυρίως αὕτη ὠρέγετο νὰ καθέξῃ. Ἄφοῦ δὲ ἔφερε τοὺς πάντας εἰς τὰ νεύματά της, παρέστη ἀκολούθως ἐν τῷ μέσῳ τῶν στερλίτσων, καὶ ἤρξατο ἱκετεύουσα αὐτούς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ της. Ἡ ἔξοχος καλλονὴ, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἦθος καὶ αἱ χάριτες τῆς ἡγεμονίδος συνεκίνησαν τὰ μέγιστα τοὺς στερλίτσους, ἀλλ' ἡ Σοφία ἔπεισε πρὸ πάντων τὴν τραχεῖαν αὐτῶν καρδίαν, προσφέρουσα αὐτοῖς πολλὰ δῶρα καὶ μεγάλας ἔτι παρέχουσα ὑποσχέσεις. Λόγος δ' αἴφνης διαδίδεται ὅτι οἱ Ναρισκίνοι ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναβιβάσωσι τὸν Πέτρον ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐδηλητήριασαν διὰ τοῦ Ὁλλανδοῦ ἱατροῦ Δανιὴλ Βαγκάλου, πρῶτον μὲν τὸν Φεοδῶρ, νῦν δὲ τὸν Ἰβάν, καὶ ὅτι ὁ Ἰωάννης Ναρισκίνοσ, ἀδελφὸς τῆς Ναθαλίας, ἦτο πρωταγωνιστὴς τοῦ δρά-

ματος. Ὁ ὑπέρμετρος ὑπὲρ τοῦ Πέτρου ζήλος τῶν Ναρισκίνων ἐφαίνεται δικαιολογῶν τὰς κατ' αὐτῶν κατηγορίας. . . . Πάραυτα λοιπὸν τὸ ἐπίβουλον τάγμα τῶν στερλίτσων λαμβάνει τὰ ὄπλα καὶ σπεύδει μετὰ θορύβου εἰς τὸ Κρεμλίνον, ἅμα δ' ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων εὐρεθέντες, ζητοῦσι μετ' ἀγρίων φωνῶν νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτούς οἱ φονεῖς τοῦ ἡγεμόνος Ἰβάν, ὃν ὑπολαμβάνουσι κατὰ τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὡς θανατωθέντα. Ἡ τσαρίνη Ναθαλία μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πέτρου, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰβάν, παρουσιάζονται ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων καὶ διὰ λόγων ἀγωνίζονται νὰ κατενάσωσι τὴν λύσσαν τοῦ τάγματος, ἀλλ' οἱ στερλίτσοι δὲν ἔλαβον ἐπὶ ματαίῳ τὰ ὄπλα. Καὶ πρῶτον μὲν ἀναγορεύουσι τσάρον ἐκείνον, οὗτινος ἦλθον νὰ ἐκδικήσωσι τὸν θάνατον, εἶτα δ' ἐφορμήσαντες εἰς τὰ ἀνάκτορα, φρικωδεστάτας διαδραματίζουσι σκηνάς, ζητοῦντες νὰ καταστρέψωσι τοὺς Ναρισκίνοους, συγχρόνως δὲ, εἰ δυνατόν, νὰ θανατώσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον. Εἰς τῶν ἀδελφῶν τῆς χήρας τσαρίνης, Ἀλφανάσης (Ἀθανάσιος) Ναρισκίνοσ, ἀποσπᾶται ἐκ τῆς παρακειμένης ἐκκλησίας, ἐνθα κατέφυγε κρυπτόμενος τὸν κρημνίζουσι δ' ἐκ παραθύρου, καὶ τὰς λόγχας ἀπηλωρμένας ἔχοντες, παραδέχονται τὴν ἀθλίον ἐπὶ τῆς ἀκωκῆς αὐτῶν, τὴν αὐτὴν δ' ἐπιβάλλοντες καταδικνύουσι καὶ εἰς δύο τῶν ἐπισημοτέρων ἀρχόντων, διαδίδονται ἀκολούθως ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἄλλα ζητοῦντες θύματα. Κατὰ τὴν ἔξαψιν δὲ τῆς ὀργῆς των ὑπολαμβάνουσι νεανίαν τινὰ ὅτι ἦτον ὁ Ἰωάννης, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλφανάση, ἀλλ' ὅτε ἐλεεινῶς καὶ τοῦτον ἀπέκτειναν, ἀναγνωρίζει τις τῶν περιεστώτων ὅτι ἦτον ὁ υἱὸς ἐνός ἐξ ἐκείνων οὗς ἀγαπᾶσι καὶ σέβονται, τοῦ Γεωργίου Δολγουρούκη. Βαθυτάτην δὲ λύπην δεικνύοντες διὰ τὸ γενόμενον λάθος, σχηματίζουσι φορεῖον διὰ τῶν λογχῶν των καὶ φέρουσι τὸ σῶμα τοῦ νεανίου εἰς τὸν δυστυχῆ πατέρα ἵνα ἐνταφιάσῃ αὐτό. Ὁ Δολγουρούκησ οὐχὶ μόνον δὲν ἐτόλμησε νὰ παρα-

πονεθή, ἀλλὰ καὶ διὰ δώρων αὐτοῦ ἀντήμειψεν, ὡς φροντίσαντας δῆθεν γὰ τῷ φέρωσι τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ του. Ἡ σύζυγος, αἱ θυγατέρες του καὶ ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ του τὸν ἐπιπλήττουσι διότι ἔδειξε τοσαύτην ἀδυναμίαν. « Ἄς περιμείνωμεν τὸν καιρὸν τῆς ἐκδικήσεως, εἶπεν ὁ Δολγουρούκης μετὰ σφοδρότητος. Οἱ στερλίτσοι ἀκούσαντες τὴν ἀπειλὴν ταύτην, καὶ ἐξαφθόντες ὑπὸ θυμοῦ, ἐπιπίπτουσι κατὰ τοῦ γέροντος καὶ ἀναμιγνύουσι τὸ αἷμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπι ἀχνίζοντος αἵματος τοῦ υἱοῦ του, ὥστε καὶ ἐν μετανοίᾳ ἀκόμη τὸ τάγμα τοῦτο παρασύρεται ὑπὸ τῆς ἀλόγου θηριωδίας του.

Ἄλλοι στερλίτσοι ζητοῦσι πανταχοῦ τὸν Ὀλλανδὸν ἰατρὸν Βαγκάλαν, ἐπιμένοντες εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ὅτι ἐδηλητηρίασε τὸν δημοφιλεῖ τσάρον Φεοδώρ. Ἀπαντήσαντες δὲ κατ' ἀρχᾶς τὸν υἱὸν του, τὸν ἐρωτῶσι ποῦ εἶναι ὁ πατήρ του; τρόμος κατέλαβε τὸν νεανίαν, καὶ ἀποκρίνεται ὅτι ἀγνοεῖ, ἀλλ' ἐν τῷ αἵμα ἐπιπεσόντες οἱ στερλίτσοι κατασφάζουσιν αὐτόν. Ἀκολούθως δὲ συναντῶσιν ἕτερον τινα ἰατρὸν, Γερμανόν. « Εἶσαι ἰατρός, τῷ λέγουσιν, ἂν δὲν ἐδηλητηρίασες τὸν δεσπότην μας Φεοδώρ, ἐδηλητηρίασες ἄλλους; εἶσαι ἀξίος θανάτου », καὶ τὸν ἀποκτείνουσιν ἀμέσως. Καὶ λέγεται μὲν ὅτι ἡ Σοφία παρέσχεν εἰς τοὺς στερλίτσους τὸν κατάλογον τεσσαράκοντα ἢ ἐξήκοντα προγεγραμμένων ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἀρχόντων, ἀλλὰ μετὰ τούτων καὶ ἄλλοι εὐγενεῖς, καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ τινες τῶν ἐν τέλει ἔπεσον ὑπὸ τὰς δολοφόνους αὐτῶν χεῖρας. Καὶ ταῦτα μὲν εὐχρηστήσαν τοὺς στερλίτσους, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐκόρυσαν τὴν ἀπληστον αὐτῶν λύσσαν. Εἰς τῶν φρενοβλαβῶν τούτων προσκαλεῖ τὸ πλῆθος, ὑπερ ἄχρι τοῦδε ἤτοι ἀπλοῦς θεατῆς τῶν δραματιζομένων φοικαλέων σκηνῶν, ἵνα δείξῃ τὴν εὐαρέστησίν του εἰς τὰ πεπραγμένα, ἀλλ' αἴφνης καὶ οἱ δυνάμενοι γὰ κρύψωσι τὴν φρικτὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι καὶ οἱ φαινό-

μενοι ὅτι ὀλίγον ἐπεφύμιζον τὰς ἀπανθρώπους των πράξεις, διαπερῶνται διὰ τοῦ ξίφους. Μετὰ τὰς ἀνδραγαθίας ταύτας, εἰς ἃς ἡ νύξ μόνον παρέσχε τέλος, οἱ στερλίτσοι κατέλαβον στρατιωτικῶς τὰ τε ἀνάκτορα καὶ τὴν πόλιν. (ἔπεται συνέχεια).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Σίβας τῶν Κινέζων πρὸς τοὺς γονεῖς.

Ἰπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος οἱ Κινέζοι δεικνύουσι μέγιστον σέβας καὶ υπερβολικὴν ἀγάπην εἰς τοὺς γονεῖς των. Ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς πατρικόνους ποιητῆς, ἂν τοιοῦτον φρικτὸν ἐγκλημα συμβῆ ποτὲ, κατὰ ἑκτακτοτάτην περίστασιν, εἶναι αὐστηροτάτη. Ὁ ἔνοχος καταδικάζεται νὰ κοπῆ εἰς τρία τμήματα, ἅτινα καὶ παραδίδονται εἰς τὸ πῦρ, ὁ οἶκος καὶ ὁ ἀγρός του καταστρέφονται ἐξ ὀλοκλήρου, καθὼς ἀκόμη καὶ αἱ πλησίον οἰκίαι, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν μένει ἔρημος, ὡς ἀνάμνησις τοῦ τοσοῦτον βδελυροῦ ἐγκλήματος. Ὁ δ' αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας κατὰ ῥητὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους ἐπισκέπτεται τὴν μητέρα του καθήμενη ἐπὶ θρόνου, καὶ κάμνει τέσσαρας ἐδαφιαίας εἰς αὐτὴν προσκνήσεις. Τὴν συνήθειαν ταύτην ἀκολουθοῦσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ τὴν ἐκτεταμένην αὐτοκρατορίαν. Ἄν δὲ, καὶ πάλιν κατὰ ἑκτακτον περίστασιν, φανῆ τις ὅτι ἀμελεῖ τοὺς γονεῖς του, ἐγκαλούμενος εἰς τὸ δικαστήριον, παιδεύεται αὐστηρότατα. Δὲν εἶναι τρόντι τέρας τῆς φύσεως ὁ μὴ κηδόμενος περὶ τῶν γονέων του!

Ὅσοι τῶν πατέρων ἀμελοῦσι τὴν κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην τῶν τέκνων των εἶναι τρόντι παιδοκτόνοι, καὶ χειρότεροι μάλιστα ἀπὸ ἐκείνου, καθόσον ἐκεῖνοι μὲν βλάπτουσι τὸ φθαρτὸν σῶμα, ἐνταῦθα δὲ ἡ ἀπόλεια καὶ ὁ θάνατος εἶναι εἰς τὴν ψυχὴν.

(Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος).

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΙΧΝΑΡΙΩΝ.

- 1 και 2. Μανικοτράχηλον ἐπὶ πατίστας, κεντώμενον δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ. Διὰ τὴν κατασκευὴν τούτου μεταχειρίζομεθα τούλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεντῶμεν τὸ ἐντὸς τῶν φύλλων φαινόμενον κόσμημα, μετὰ ταῦτα ράπτομεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ φύλλου καὶ κεντῶμεν τὸ περιτοιχίζον τὸ τούλιον φεστονίον· κατόπιν κόπτομεν τὴν ὑποκάτω τοῦ τούλιου πατίσταν καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὸ κέντημα.
- 3 και 4 Μανικοτράχηλον κορασίου κεντώμενον δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.
5. Διάμεσον (entrez deux) κεντώμενον δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.
6. Μανδήλιον διὰ τρυπητοῦ, φεστονίου καὶ ἀναίβατοῦ, πληρούμενον δι' ἀμμοβελονιάς.
7. Τετράγωνον ἐπὶ πατίστας κεντώμενον διὰ τρυπητοῦ καὶ ἀναίβατοῦ· τὸ ὁποῖον εἶναι προσδιορισμένον νὰ χωρῖζη τετράγωνα πλεκτά· χρησιμεύοντα διὰ καθέδρας, κλίνας, καλύματα προσκεφαλαίου κλπ. κοσμεῖται δὲ διὰ δαντέλλας πλεκτῆς.
- 8 — 10. Κοσμημάτια κεντῶμενα δι' ἀναίβατοῦ καὶ φεστονίου.
11. Ὄνοματόσημον G. D. συμπεπλεγμένον, κεντώμενον δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.
12. Ὄνοματόσημον P. H. συμπεπλεγμένον, δι' ἀναίβατοῦ τρυπητοῦ καὶ ἀμμοβελονιάς.
13. L. D. συμπεπλεγμένον μετὰ στέμματος, μέγξ συμβολικὸν ἐπὶ ἐριούχου κεντώμενον δι' ἀναίβατοῦ καὶ φεστονίου· τὰ ἐν αὐτῷ κυκλίδια γίνονται δι' ἀναίβατοῦ.
14. H. S. Συμπεπλεγμένον διὰ σκέπασμα προσκεφαλαίου κεντώμενον διὰ τρυπητοῦ καὶ ἀναίβατοῦ.
15. E. G. ὡς τὸ ἀνωτέρω.
16. A. A. Συμπεπλεγμένον δι' ἀναίβατοῦ καὶ ἀμμοβελονιάς· τὸ συμβολικὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 μανδήλιον.
17. Louise, δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ κεντήματος.
18. Aline δι' ἀναίβατοῦ.
19. Denise δι' ἀναίβατοῦ.
20. Adèle δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.
21. Marguerite δι' ἀναίβατοῦ.
22. N. F. δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.
23. B. C. δι' ἀναίβατοῦ.
24. R. P. Γοτθικὸν διὰ φεστονίου καὶ ἀναίβατοῦ.
25. M. O. D. δι' ἀναίβατοῦ καὶ τρυπητοῦ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΧΝΑΡΙΩΝ.

Ἐπανωφόριον ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος μαύρου (α)

- 1 Ἐμπρόσθιον . . . — . — . —
- 2 Ὁπίσθιον . . . . .
- 3 Χεῖρις X X X X X X
- 4 ἤμισυ τοῦ περιλαιμίου . . . . .

(α) Τὸ ἐπανωφόριον τοῦτο εἶναι κεκοσμημένον διὰ σειρητίου μαύρου χονδρωτοῦ καὶ γαιτανίου χονδροῦ, τοποθετημένου κατὰ κρίκους ἐφ' ὅλου τοῦ γύρου· ὅμοιον κόσμημα τίθεται καὶ εἰς τὰς ταινίας, τὰς ὀπισθεν ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ ἐπανωφορίου πιπτούσας.

Κόπτομεν δύο ἐμπρόσθια κατὰ τὸν ἀριθ. 1, δύο ἡμίση τῆς ράχως κατὰ τὸν ἀριθ. 2, δύο τεμάχια δι' ἐκάστην χειρίδα κατὰ τὸν ἀριθ. 3. Αἱ χειρίδες ἀφοῦ ραφῶσι τὰ τεμάχια κοσμοῦνται ὡς τὸ ἐπανωφόριον, καὶ ράπτονται ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνήκουσαν θέσιν, ἐφαρμοζόμενον τῶν ὁμοειδῶν σημείων· κατόπιν τίθενται αἱ ταινίαι τῆς ράχως, ὑποβράμνεται (φοδραρισμένα, διὰ μεταξωτοῦ· ἐκάστη τούτων ἔχει πλάτος 60 ἑκατοστομέτρων, εἰς δὲ τὸ κάτω 5. Ράπτομεν ταύτας τὰς ταινίας ὑπὸ εὐρὴν κυκλοτερῆ κόμβον (φιόγκον) κατασκευασμένον ἐκ γαιτανίου μαύρου τοποθετημένου κατὰ κύκλους, καὶ περιβαλλομένου ἐκ γαιτανίου χονδροῦ σχηματίζοντος κρίκους.

Τὸ ἐπανωφόριον τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ἐκ παντὸς μεταξωτοῦ ὑφάσματος ὁμοίου τῷ φορέματι, ἢ ἐκ μεταξωτοῦ λευκοῦ κλπ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αἱ συνδρομαὶ θεωροῦνται υποχρεωτικαὶ δι' ὅλον τὸ ἔτος. Αἱ δ' ἐγγραφόμεναι συνδρομητῆραι μετὰ τὸν Ἰανουάριον θέλουσι λαμβάνει καὶ τὰ προηγούμενα φυλλάδια, προκαταβάλλουσαι τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν.

Αἱ μεταβάλλουσαι κατοικίαν ἀρεῖλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἑαυτοῦ ἐγκαίρως, ἥτις ἄλλως εἶναι ἀνεύθυνος διὰ τὴν ἀπώλειαν οἰουδήποτε φυλλάδιου.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ Τουρκίᾳ παρὰ ταῖς βιβλιοπωλείαις.

Αἱ συνδρομαὶ ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι προπληροῦνται καθ' ἑξαμηνίαν, ἐν δὲ τῇ Τουρκίᾳ καθ' ἔτος.

Ἑτησίαν συνδρομὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ.	δραχ.	12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.	»	13
Ἐν Τουρκίᾳ.	»	15
Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις	»	20
Ἐν Ἰταλίᾳ	»	18
Ἐν Γαλλίᾳ	Φράγκα	20
Ἐν Ἀγγλίᾳ	»	20
Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς χώραις ἀναλόγως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.		

Αἱ βουλομένηαι νὰ γίνωσι συνδρομητῆραι, κατοικοῦσαι δὲ εἰς πόλεις ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι βιβλιοπωλεῖα, ἃς ἀπευθύνωνται πρὸς με, συνοδεύουσαι τὴν ἐπιστολὴν των μετὰ τῆς ἑτησίας αὐτῶν συνδρομῆς, καὶ θέλουσι λάβει διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοσθέντα φυλλάδια καὶ τὴν ἀποδείξιν τῆς πληρωμῆς.

Ὁδὸν δὲ συνδρομῆς πληροῦνται ἂνευ ἐπιτύπου ἀποδείξεως μου υπογεγραμμένην ἐν ἐγκαίρως.

ΘΑΛΕΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ

ΤΥΠΑΡΧΕΡΟΥ ΦΥΛΟΥ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ

ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Ζ΄.

.....
" Ὅσοις (ἔθνεσι) τὰ κατὰ γυναῖκας γὰρλα,
" κατὰ τὸ ἡμῖσι οὐκ εὐδαιμονοῦσιν· αἱ μὲν γὰρ
" γυναῖκες ἡμῖσι μέρος τῶν ἐλευθέρων. "
(Ἀριστοτέλης.)
.....

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

1 Τύχη καὶ περιπέτεια τοῦ Βερώνου Βωγάν ἐν τῇ χρυσοφόρῳ τῆς Καλλιφοργίας χώρας. (Συνέχεια.)—2. Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου. — 3. Ἐξήγησις τῶν ἐν τῷ Παραρτήματι κεντημάτων καὶ ἱχθυίων.

.....
ΔΟΗΝΗΣΤ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΔΡΓ. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ.

|| ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΟΠΗΝΝΑΛΙΩΤΙΣΣΗΣ,
ΔΡΙΘ. 14.

.....
1867.